ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném 8. ledna 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Hajdíkové a přísedících Mariána Kuzmíka a Jany Holeszové **t a k t o:**

Obžalovaní

1. Plamen G. A.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, přechodně bytem xxx, t.č. ve vazbě ve vazební věznici Ostrava, jednatel společnosti LAREDIMAX s.r.o. a montér firmy Vrati-Sofia EOOD,

2. Mgr. Assen S.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky se zdržující na adrese xxx, skladník, zásobovač ve firmě Munroof s.r.o., Ostrava,

3. LAREDIMAX s.r.o.,

IČ: 01745131, se sídlem Kubelíkova 1224/42, Žižkov, Praha 3, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, procesně zastoupena ustanoveným opatrovníkem JUDr. Pavlem Nastisem, advokátem se sídlem Moravská Ostrava, Sokolská třída 936/21,

jsou vinni, že

obžalovaný Plamen G. A. jako jediný jednatel obžalované právnické osoby LAREDIMAX s.r.o., a obžalovaný Assen S. jako osoba jednající za obžalovanou právnickou osobu LAREDIMAX s.r.o. na základě ústního zmocnění k provádění všech úkonů souvisejících s její činností uděleného mu obžalovaným Plamenem G. A., jménem a ve prospěch společnosti LAREDIMAX

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

s.r.o., v období **od 27. 4. 2014 do 31. 8. 2014**, v Ostravě a jinde na území Moravskoslezského kraje,
vědomi si povinností, vyplývajících zejména z ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o. registrovanou ke dni 28. 4. 2014 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 3, jako plátce daně z přidané hodnoty pod daňovým identifikačním číslem CZ01745131,
se záměrem zkrátit český stát na dani z přidané hodnoty ve velkém rozsahu a získat tak neoprávněný prospěch, v úmyslu správci daně nezaplatit příslušnou daň z přidané hodnoty, pořizovali ve zdaňovacím období měsíce června 2014 a července 2014 zboží (zinek Z1) u dodavatele v jiném členském státě Evropské unie, a to u společnosti AUDAXUS s.r.o., identifikační číslo: 36820415, se sídlem Nábrežie Juraja Jánošíka 5, Liptovský Mikuláš, Slovenská republika, kterého společně obstarali, a tento obratem pod svými pořizovacími náklady dodávali odběrateli se sídlem na území České republiky, a to společnosti LSW SYSTEM s.r.o., identifikační číslo: 26793661, se sídlem Chotěbuzská 104, Chotěbuz,
a to po vzájemné předchozí domluvě, přípravě a rozdělení úloh, dle kterých se obžalovaní Plamen G. A. a Assen S. osobně účastnili jednání se zástupcem odběratelské společnosti LSW System s.r.o. Tomášem V., se zástupcem dodavatelské společnosti AUDAXUS s.r.o. Petrem M., na kterých byly dojednány podmínky obchodování se zinkem Z1, dne 30. 5. 2014 uzavřeli Rámcovou smlouvu o obchodní spolupráci při nákupu a prodeji se společností LSW System s.r.o., na jejímž základě byly následně realizovány dodávky zinku Z1 obžalovanou společností LAREDIMAX s.r.o. odběrateli LSW System s.r.o., společně dohodli realizaci jednotlivých obchodních případů nákupu a prodeje zinku Z1, společně odsouhlasili cenu, za kterou byl zinek Z1 nakupován u dodavatele AUDAXUS s.r.o. a cenu, za kterou byl následně prodáván odběrateli LSW System s.r.o., jménem obžalované společnosti LAREDIMAX s.r.o. jednali se správcem daně, a to Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 3, společně založili účty majitele LAREDIMAX s.r.o. u Komerční banky a.s., a to účet č. 1077378030297/0100, vedený v měně Kč a účet č. 1077381370217/0100, vedený v měně EUR, s nimiž oba nakládali, využívali k provádění plateb z obchodů se zinkem Z1, a které vesměs elektronicky obsluhovali zejména formou zadávání příkazů k platbám za zboží, přičemž část finančních prostředků ve výši nejméně 34.100 EUR z plateb za zinek Z1 od odběratele LSW SYSTEM s.r.o. poukázali z euro účtu na korunový účet a odtud vybrali převážně v hotovosti, společně obsluhovali zejména e-mailovou adresu kancelarialaredimax@gmail.com, ze které byly zejména zasílány faktury a dodací listy, vystavené obžalovanou právnickou osobou LAREDIMAX s.r.o. pro odběratele společnost LSW SYSTEM s.r.o., společně pobírali odměnu za uvedenou činnost, ve skladu v Ostravě-Heřmanicích přejímali jménem obžalované právnické osoby LAREDIMAX s.r.o. dodávky zinku Z1 od slovenského dodavatele AUDAXUS s.r.o., prováděli kontroly kvality jednotlivých dodávek, zajistili zpracování účetnictví obžalované právnické osoby LAREDIMAX s.r.o. u společnosti KJK účto, daně, s.r.o. a za účelem zaúčtování společně předávali účetní doklady přijaté a vystavené obžalovanou právnickou osobou LAREDIMAX s.r.o., včetně fiktivních dokladů znějících na nekontaktní společnosti Comitenal Int s.r.o., Tonsilux Sp.z.o.o. a RDR Ingenering EOOD,
a **obžalovaná Laredimax s.r.o.** prostřednictvím svého jednatele Plamena G. A. a spoluobžalovaného Assena S. uskutečňovala zdanitelná plnění spočívající v dodání zboží, a to zinku Z1, který pořídila bez daně z přidané hodnoty v jiných členských státech Evropské unie od slovenského dodavatele AUDAXUS spol. s.r.o., tento dodávala pod svými pořizovacími náklady tuzemskému odběrateli LSW SYSTEM s.r.o., to vše s úmyslem nezaplatit z těchto obchodů daň z přidané hodnoty a správci daně předložila přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíce duben až červenec 2014 a dodatečná daňová přiznání za uvedené období obsahující nepravdivé údaje,

a takto **společně**

1)

za zdaňovací období měsíce **června 2014**

v úmyslu vůbec neodvést správci daně daň z přidané hodnoty, uskutečňovali za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o., zdanitelná plnění, spočívající v dodání zboží - zinku Z1 - v objemu 430.014 kg, který pořídili bez daně z přidané hodnoty u společnosti AUDAXUS s.r.o. se sídlem na Slovensku na základě faktur dodavatele AUDAXUS s.r.o. vystavených pro odběratele LAREDIMAX s.r.o.

č. V5612014 z 12.6.2014 na dodávku 22.796 kg zinku se základem daně 1.126.219,47 Kč,
č. V5622014 z 13.6.2014 na dodávku 23.742 kg zinku se základem daně 1.175.335,87 Kč,
č. V5632014 z 16.6.2014 na dodávku 24.128 kg zinku se základem daně 1.175.864,37 Kč,
č. V5642014 z 16.6.2014 na dodávku 23.626 kg zinku se základem daně 1.151.399,76 Kč,
č. V5652014 z 17.6.2014 na dodávku 24.146 kg zinku se základem daně 1.183.121,56 Kč,
č. V5662014 z 17.6.2014 na dodávku 23.693 kg zinku se základem daně 1.160.925,15 Kč,
č. V5672014 z 18.6.2014 na dodávku 24.217 kg zinku se základem daně 1.199.232,39 Kč,
č. V5682014 z 18.6.2014 na dodávku 23.642 kg zinku se základem daně 1.170.758,21 Kč,
č. V5692014 z 20.6.2014 na dodávku 23.632 kg zinku se základem daně 1.176.827,92 Kč,
č. V5702014 z 20.6.2014 na dodávku 23.874 kg zinku se základem daně 1.188.879,01 Kč,
č. V2712014 z 24.6.2014 na dodávku 24.268 kg zinku se základem daně 1.232.738,01 Kč,
č. V5722014 z 25.6.2014 na dodávku 23.765 kg zinku se základem daně 1.204.354,52 Kč,
č. V5742014 z 26.6.2014 na dodávku 24.243 kg zinku se základem daně 1.224.056,19 Kč,
č. V2732014 z 26.6.2014 na dodávku 24.127 kg zinku se základem daně 1.218.199,22 Kč,
č. V5752014 z 27.6.2014 na dodávku 24.200 kg zinku se základem daně 1.227.310,97 Kč,
č. V5762014 z 27.6.2014 na dodávku 23.732 kg zinku se základem daně 1.203.576,19 Kč,
č. V5772014 z 30.6.2014 na dodávku 23.640 kg zinku se základem daně 1.199.057,72 Kč,
č. V5782014 z 30.6.2014 na dodávku 24.543 kg zinku se základem daně 1.244.859,15 Kč,

a tento zinek v celkovém množství 430.014 kg pořízený za celkovou pořizovací cenu 21.462.715,68 Kč, ze které byli povinni odvést daň z přidané hodnoty ve výši nejméně 4.507.170,29 Kč,

obratem prodali pod svými pořizovacími náklady odběrateli se sídlem na území České republiky, a to společnosti LSW System s.r.o. na základě faktur dodavatele LAREDIMAX s.r.o., vystavených pro odběratele LSW System s.r.o.,

přičemž nejprve v přiznání k dani z přidané hodnoty, podaném za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o. dne 1.8.2014 Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 3, vykázali nulové hodnoty a následně, v dodatečném přiznání k dani z přidané hodnoty, podaném za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o. dne 11.8.2014, vykázali na základě výše uvedených faktur dodání zboží s místem plnění v tuzemsku ve výši základu daně 18.388.332 Kč a daně z přidané hodnoty ve výši 3.861.548 Kč a pořízení zboží z jiného členského státu ve výši základu daně 21.641.206 Kč, z něhož by daň z přidané hodnoty činila 4.544.653 Kč,

a zároveň v předmětném dodatečném přiznání k dani z přidané hodnoty uvedli nepravdivé údaje o přijatých zdanitelných plněních, a to pořízení zboží – technického stříbra - od dodavatele tuzemské společnosti Comitenal Int. s.r.o., identifikační číslo: 28596765, se sídlem Náměstí Msgr. Šrámka 885/7, Moravská Ostrava, ke kterému ve skutečnosti nedošlo, které přesto zahrnuli do účetnictví a evidence k dani z přidané hodnoty obviněné společnosti LAREDIMAX s.r.o. a správci daně deklarovali provedení tohoto plnění fiktivní fakturou vystavenou společností Comitenal Int. s.r.o. pro odběratele LAREDIMAX s.r.o. č. 000206/2014 ze dne 30.6.2014 na dodávku 300 kg technického stříbra, se základem daně 4.142.205 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 869.863 Kč,

a neoprávněně tak uplatnili v rozporu se skutečností a s příslušnými ustanoveními zákona o dani z přidané hodnoty nárok na odpočet daně na vstupu ve výši 869.863 Kč, o který ponížili tvrzenou vlastní daňovou povinnost a nepravdivě vykázali v dodatečném daňovém přiznání za měsíc červen 2014 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 2.991.616 Kč, přičemž ani tuto vykázanou daň neuhradili,
a takto zkrátili daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce **června 2014** ve výši **4.507.170 Kč**, ke škodě českého státu,

2)
za zdaňovací období měsíce **července 2014,**
v úmyslu vůbec neodvést správci daně daň z přidané hodnoty, uskutečňovali za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o. zdanitelná plnění, spočívající v dodání zboží - zinku Z1 a olova,
v objemu 169.610 kg, který pořídili bez daně z přidané hodnoty u společnosti AUDAXUS s.r.o. se sídlem na Slovensku na základě faktur dodavatele AUDAXUS s.r.o. vystavených pro odběratele LAREDIMAX s.r.o.
č. V5802014 z 1.7.2014 na dodávku 24.072 kg zinku se základem daně 1.227.534,47 Kč,
č. V5812014 z 2.7.2014 na dodávku 24.140 kg olova se základem daně 1.195.450,69 Kč,
č. V5832014 z 10.7.2014 na dodávku 24.759 kg zinku se základem daně 1.318.737,59 Kč,
č. V5842014 z 10.7.2014 na dodávku 23.558 kg zinku se základem daně 1.254.768,91 Kč,
č. V5852014 z 11.7.2014 na dodávku 24.993 kg zinku se základem daně 1.306.162,38 Kč,
č. V5862014 z 11.7.2014 na dodávku 24.801 kg zinku se základem daně 1.296.128,13 Kč,
č. V5902014 z 14.7.2015 na dodávku 23.679 kg zinku se základem daně 1.283.746,92 Kč,
a tento zinek v celkovém množství 170.002 kg pořízený za celkovou pořizovací cenu 8.882.529,09 Kč, ze které byli povinni odvést daň z přidané hodnoty ve výši nejméně 1.865.331,11 Kč,
obratem prodali pod svými pořizovacími náklady odběrateli se sídlem na území České republiky, a to společnosti LSW System s.r.o. na základě faktur dodavatele LAREDIMAX s.r.o., vystavených pro odběratele LSW System s.r.o.,
přičemž v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červenec 2014, podaném za obžalovanou společnost LAREDIMAX s.r.o. dne 31. 8. 2014 Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 3, vykázali dodání zboží s místem plnění v tuzemsku ve výši základu daně 8.109.577 Kč a daně z přidané hodnoty ve výši 1.703.011 Kč a pořízení zboží z jiného členského státu ve výši základu daně 9.168.670 Kč, z něhož by daň z přidané hodnoty činila 1.925.421 Kč,
a zároveň v předmětném dodatečném přiznání k dani z přidané hodnoty uvedli nepravdivé údaje o přijatých zdanitelných plněních, a to pořízení zboží – technického stříbra - od dodavatele tuzemské společnosti Comitenal Int. s.r.o., identifikační číslo: 28596765, se sídlem Náměstí Msgr. Šrámka 885/7, Moravská Ostrava, ke kterému ve skutečnosti nedošlo, které přesto zahrnuli do účetnictví a evidence k dani z přidané hodnoty obviněné společnosti LAREDIMAX s.r.o. a správci daně deklarovali provedení tohoto plnění fiktivní fakturou vystavenou společností Comitenal Int. s.r.o. pro odběratele LAREDIMAX s.r.o. a následný prodej technického stříbra odběrateli se sídlem v Polsku deklarovali fiktivní fakturou vystavenou dodavatelem LAREDIMAX s.r.o. pro nekontaktního nastrčeného odběratele Tonsilux Sp. z o.o., identifikační číslo: PL7811893165, se sídlem J.H. Dabrowskiego 75/70, Poznaň, Polská republika, č. 20140002/7 ze dne 2.7.2014, na dodávku 300 kg technického stříbra, v částce 4.196.790 Kč, a dani z přidané hodnoty ve výši 881.326 Kč,
a neoprávněně tak uplatnili v rozporu se skutečností a s příslušnými ustanoveními zákona o dani z přidané hodnoty nárok na odpočet daně ve výši 881.326 Kč, o který ponížili tvrzenou vlastní daňovou povinnost a nepravdivě vykázali v daňovém přiznání za měsíc červenec 2014 vlastní daňovou povinnost pouze ve výši 1.702.942 Kč, přičemž ani tuto vykázanou daň neuhradili,

čímž zkrátili daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce **července 2014** ve výši **1.865.331 Kč**, ke škodě českého státu,

a takto **společným jednáním** zkrátili daň z přidané hodnoty **v souhrnné výši 6.372.501 Kč,**

t e d y

ve větším rozsahu zkrátili daň a takový čin spáchali ve velkém rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016,

a za to se odsuzují

obžalovaný Plamen G. A.

Podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti v oboru koupě a prodej a zprostředkování, a to jako fyzické osobě, tak jako statutárnímu orgánu či členu statutárního orgánu právnické osoby a jako zmocněnci či na základě jiné smlouvy o zastupování na dobu **3 (tří) let.**

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se mu **u k l á d á** trest vyhoštění z území České republiky na dobu **3 (tří) let.**

obžalovaný Assen S.

Podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti v oboru koupě a prodej a zprostředkování, a to jako fyzické osobě, tak jako statutárnímu orgánu či členu statutárního orgánu právnické osoby a jako zmocněnci či na základě jiné smlouvy o zastupování na dobu **5 (pěti) let.**

obžalovaná Laredimax s.r.o.

Podle § 16 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob se ukládá trest **zrušení právnické osoby.**

O d ů v o d n ě n í

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

1. Po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů zjistil soud skutkový děj popsaný ve výroku rozsudku.

2. Soud provedl dokazování **výslechy obžalovaných**:

Obžalovaný Plamen G. A. v přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal, u hlavního líčení pak uvedl, že o co vlastně jde se dozvěděl, až jej uvěznili, před tím nevěděl o co jde. S Assenem (pozn. obž. S.) založili firmu z důvodu, že vozili auta z Itálie a prodávali je zde v ČR. Na založení firmy jej dovezli Denisa a Ivo, s nimi byla ještě Kalinka a nějaká Rómka a další holka, jejíž jméno nezná. Domluva ještě v Bulharsku byla s Denisou a Ivem taková, že když přijedou zde, tak založí firmu a bude kupovat automobily z Itálie a bude je zde v ČR prodávat za vyšší cenu. Ivo je bývalý soused a s Denisou jej seznámil. Z ostatních věcí neví, co se vlastně dělo. Když přijel poprvé do ČR, tak se seznámil s Assenem a Ferem. Potom se vrátil do Bulharska, z Bulharska odjel do Itálie kupovat automobily. Potom Assen zavolal a on přijel za ním tady a zůstal zde. Potom pracoval v nějaké garáži, kde opravoval automobily. Potom se vrátil do Bulharska. Nevěděl nic o tom zinku. Znal Kalinku, cestovali společně z Bulharska do ČR a zpět, ostatní lidi neznal.

V ČR byl poprvé začátkem roku 2014, když jej přivezli Ivo s Denisou na založení firmy Laredimax, ta firma byla založena k obchodování s automobily, byl jednatelem této firmy. Vozidla nakupoval v Itálii a osobně je převážel do ČR, nikdo jiný je nevozil. V tomto obchodě mu pomáhal druhý obžalovaný. Obchod se uskutečnil jen jeden, kdy zde bylo převezeno 6 nebo 7 automobilů, bylo to v červnu až srpnu 2014. V činnosti nepokračoval, neboť neměli peníze na nákup dalších automobilů. 3 nebo 4 z těch vozidel byly prodány, zbytek má asi S. Auta prodal S., neví komu. S. mu dal na vozidla zálohu. Neví o tom, že by o tomto obchodě bylo podáno daňové přiznání, žádné daně neplatil.

Povinnosti jednatele v ČR nezná. Se S. se seznámil když sem poprvé přijel začátkem roku 2014 v hotelu, před tím jej neznal. Neví nic o tom, co se zde stalo, jak se to stalo a jak to vůbec bylo. Osobu jménem V. nezná, možná, že ho viděl nebo se s ním sešel, ale neví, že se tak jmenuje. O obchodování se zinkem neví vůbec nic. Se S. byl na více místech, ale vůbec si není vědom, že by se účastnil nějakého takového jednání. Nic mu neříká společnost LSW System, ani společnost Audaxus. Rovněž mu nic neříká jméno M. nebo D. Nepamatuje si, že by se účastnil vykládky nějakého zboží v Ostravě. Firmě Laredimax zpracovávala účetnictví paní s níž je ženatý syn manželky obž. S. Sám jí žádné účetní doklady nevozil. Neví, zda společnost Laredimax byla plátcem DPH. Ví, že společnosti byla úřady zastavena činnost, protože je Bulhar, a že se to vyšetřuje, jinak nic neví, ani, zda firmu někomu prodal.

Kalinka měla také založit firmu a ta druhá žena, která tam byla s nimi, měla také založit, ale zda založila nebo ne, to neví. Ani neví, proč měly ty firmy zakládat.

Do Bulharska se vrátil koncem roku 2014, zdržoval se zde od srpna 2014 do konce roku 2014.

V ČR má založen jeden účet, byl k té firmě, protože u té firmy musel být účet, na účtu žádné peníze nebyly, žádné peníze z účtu nevybíral. Podepsal nějaké doklady, a pak je předával účetní, ale neví co to bylo, S. mu ukazoval, kde to má podepsat. V Bulharsku pracoval jako stavební dělník a mechanik. Neví o tom, že by firma Laredimax obchodovala se stříbrem, on sám obchodoval jedině s auty.

Když byli u notáře, tak mu Denisa ukazovala, kde má co podepsat. Neví, zda mu tlumočili o co se jedná, věděl jen, že ta firma bude obchodovat s auty. Neví, zda S. udělil ústní zmocnění k veškerým úkonům. Vůbec neví o co se s firmou Audaxus jedná. Rámcovou smlouvu se společností LSW Systém ze dne 30.5.2014 nepodepisoval. V Praze byl a tam na úřadě jednali

ohledně firmy Laredimax, chtěli nějaké doklady, které jim předal, a to bylo všechno. Neví nic o zavádění nějakých faktur do účetnictví spol. Laredimax vystavených společnostmi Comitenal, RDR Ingenering EOOD, Tonsilux Sp. z o.o. Neví nic o tom, že by měly být do účetnictví společnosti Laredimax zaváděny nějaké fiktivní faktury, vůbec neví o čem je řeč. Emailovou adresu kancelarialaredimax@gmail.com neobsluhoval. Co se týká práce s počítačem umí vstoupit na facebook a psát si nějaké zprávy a oznámení. Nebyly mu hrazeny za činnost ve firmě Laredimax žádné odměny ani cestovní výdaje.

Když byl v ČR, tak bydlel ve Frýdku-Místku, se S. otevřeli garáž, měli takový karavan s nímž vyjížděli na pomoc při nehodách na cestách, opravili takto dvě dodávky, peníze za to mu dával S., který mu platil rovněž ubytování a stravu. Do Bulharska potom odjel z důvodu, že potřeboval živit svou rodinu a takto to nešlo. Se S., když byl v ČR, byl každý den. S. jej bral z domu, kde byl ubytovaný a vozil jej do práce, byli spolu i na kávě, mohl se setkat na kávě i s jinými lidmi, ale nezná je. S. mu předložil k podpisu nějaké listiny, které musel podepsat pro daňové úřady, to mu S. říkal. Listinám nerozuměl, protože byly v češtině. Když byl v Bulharsku tak mu S. asi jednou nebo dvakrát poslal peníze, nejvíce to bylo 200 €, ještě má dostat 1.200 €, a to bylo za ta auta. Na finančním úřadě neříkal nic o tom, že o ničem neví, že jej do toho S. nastrčil, tam jen předali ty doklady. Neříkal nikomu, že s ničím neobchodoval, neptali se jej. Když se zinek skládal z kamionu tak u toho nebyl. Možná, že byl v Transexpresu, ale seděl v autě a neví, kde byl. Žádné přístupové kódy k účtu neměl. V bance, když se zakládal účet, byl se S., u stolu, když se ten účet zakládal byli oba dva. Nevěděl, že firma v níž je jednatelem, obchoduje se zinkem.

Obžalovaný Assen S. u hlavního líčení konaném dne 5.6.2018 nevypovídal, podle § 207 odst. 2 tr.ř. byla čtena jeho výpověď učiněná v přípravném řízení (č.l. 480-494). V rámci této uvedl, že dlouhodobě žije v ČR, obž. Plamena A. zná ještě z Bulharska. Před časem bydlel A. v Itálii a v Česku jej zkontaktoval, že má v Česku zakoupenou firmu, bylo to kolem června 2014, byla to firma Laredimax s.r.o., Plamen mu říkal, že má na území ČR nějaké aktivity, nic konkrétního nevěděl, jen, že dělá nějaké kšefty. Na začátku udělal to, že se spojil s účetní firmou K+J účto z Frýdlantu nad Ostravicí, a pak tam společně s Plamenem vozili doklady, Plamena doprovázel, protože ten neuměl česky. Posléze mu Plamen řekl, že se bude něco dělat v Těšíně, jel s ním na schůzku do Těšína na náměstí do nějaké kavárny, kde se setkali s V., který byl majitelem společnosti LSW System. V. viděli oba dva poprvé a mělo se jednat o obchod se zinkem, což se Plamen dozvěděl až na této schůzce.

Za celou dobu pak V. viděl asi 4krát. V. řekl, že má možnost nakupovat zinek, a že k tomu potřebuje prostředníka k nákupu, kterým měla být firma Laredimax. V. měl možnost nakupovat zinek ze Slovenska, tehdy nevěděl o co jde, to ví až teď. Z rozhovoru s V. pochopil, že zinek se jejich prostřednictvím musí dostat do Česka, kde jej od nich koupí. Jemu se to nezdálo, ale protože V. řekl, že by spolupráce trvala jen krátce, hovořil o jednom měsíci, tak Plamen souhlasil. On sám ve firmě Laredimax neměl žádné postavení, nebyl v ní ani zaměstnán, o tom, že se do toho obchodu půjde rozhodl Plamen. V. říkal, že mezi nákupem a prodejem nějaká cena zůstane, a že ta bude Laredimaxu. Mělo to být 500 nebo 600 € z jednoho kamionu, do kamionu se vlezlo 22 tun zinku. Ani on, ani Plamen z toho nijak nadšeni nebyli, brali to jako krátkodobou finanční výpomoc. Podle V. se mělo jednat o 20-22 kamionů za měsíc, V. taky řekl, že by někoho od koho budou nakupovat zinek sehnal, a pak se sešli se zástupcem firmy Audaxus, kterou zřejmě sehnal V., ale kdy přesně to bylo neví. V. se ani on, ani Plamen neptali, proč k tomu obchodu V. potřebuje firmu Laredimax, nikdy před tím se zinkem neobchodovali.

Na zinek ani on, ani Plamen neměli peníze, V. odmítl platit předplatbu a řekl jim, ať se dohodnou s dodavatelem, že budou platit až dostanou peníze za zboží od odběratele. V. pak obchod vysvětlil tak, že on si u nich zinek objedná a oni jej budou obratem objednávat u Audaxusu a tak to potom taky fungovalo. Nebylo to tak, že by o množství rozhodovali oni,

protože oni by pak neměli komu zinek prodat. Takže co V. objednal, to obratem objednali u Audaxusu a prodali V. Takovýto způsob obchodování se probíral již na první schůzce s V., ale není si jist, zda již na této schůzce padlo jméno firmy Audaxus.

V. dal své telefonní číslo, neboť Plamen neumí česky. Pak se mu na tento telefon dovolal zástupce Audaxusu pan M. a setkali se s M. on a Plamen v Těšíně. Řekli M., že mají odběratele na zinek, ale, že by zaplatili až poté, kdy jim jejich odběratel za zboží zaplatí. M. řekl, že to musí probrat s D. a po nějaké době se jim znovu ozval, že D. souhlasí, ale chce se s nimi setkat. Byla domluvena schůzka v kavárně, oni tam přišli, D. seděl u stolu s někým jiným, schůzky se účastnil i M. a D. za nimi za chvíli přišel. D. byl asi padesátiletý muž a mluvil slovensky. Nevzpomíná si, zda Laredimax s Audaxusem podepsali nějakou smlouvu, on sám ji určitě nepodepsal.

S M. se pak dohodli, že Laredimax bude posílat objednávky na jejich mail, a že dodavatel zajistí a zaplatí přepravu. Místo vyskladnění stanovil V. a jednalo se o firmu Transexpres v Heřmanicích. Do tohoto skladu najížděly kamiony, ve skladu už byli nějací dva muži, kteří během 20 minut ve skladě kamion vyložili. U vykládek býval on, párkrát s ním byl i Plamen, vykládky však někdy probíhaly i bez jejich přítomnosti. Pokud na vykládku dojel tak od řidiče převzal CMR, zběžně se podíval na zboží a odjeli, zboží nijak nekontrolovali, zinek byl složen na paletách a dalo se spočítat kolik palet je. V. k vykládkám nejezdil.

V. mu asi hodinu či dvě po vykládce zavolal, že posílá na účet Laredimaxu peníze, tyto Laredimax odeslal Audaxusu. Účet Laredimaxu se ovládal přes internet, sám jej ovládat nemohl, musel u toho vždy být Plamen, protože měl přístupový kód k účtu. Sám proto platby nikdy nerealizoval, musel u toho být Plamen. Výši částky, kterou zasílali Audaxusu znali z faktury, kterou obdrželi ještě před vykládkou zboží. Laredimaxu z každé dodávky zůstalo 600-700 €. Od Audaxusu týdně odebrali maximálně 4 až 5 kamionů, mohlo se stát, že denně jely dva kamiony, ale to byla skutečně výjimka. Veškeré zboží-zinek, který odebrali od Audaxusu, se vyskladnilo ve skladu Transexpresu a odebral je LSW System. Takhle to fungovalo měsíc, protože potom FÚ blokl Laredimaxu peníze na účtu a oni už nemohli Audaxusu zaplatit. Audaxus obratem dodávky zastavil, psali jim upomínky, mailem a on s Plamenem ze svého zaplatili 1.000 nebo 1.500 €, víc neměli, neví, zda to řešili s V., možné to je, myslí si, že jemu to bylo jedno. Tím obchody skončily.

Mezi LSW a Laredimax byla podepsána smlouva, vyhotovil ji V., za Laredimax ji podepsal Plamen, zda byla i v bulharštině to neví. Plamen jí v češtině nerozuměl a on sám ji ani pořádně nečetl.

Na schůzkách se řešila cena, V. uvedl, že na telefon obžalovaného vždy ráno zavolá nebo pošle sms s informací za kolik on bude nakupovat od nich ten den tunu zinku bez DPH. Oni měli tuto cenu za tunu bez DPH vynásobit váhou dodávky dle faktury, kterou dostali od Audaxusu, připočítat 21% DPH a vystavit pro V. fakturu. Až poté, co koncem měsíce účetní přinesli doklady, tak ta jim řekla, že to ještě neviděla, a že mají obrovské ztráty, že prodávají levněji, než nakupují, to s Plamenem vůbec nevěděli, mysleli si, že vše dělají správně. Informace od účetní byla asi dva nebo tři dny před blokací účtu ze strany FÚ. Paní K. starší – ta účetní, jim řekla, že ona dál to účetnictví dělat nechce, že je povinna takovou věc někam hlásit. Dodělala jen nejnutnější věci, dodělávala to její dcera. Ví, že paní K. komunikovala v té době i s FÚ, který se do toho vložil. Předávala jim nějaké doklady a nějaké vezl na FÚ i on sám.

Cenu, za kterou zinek nakupovali nijak nedomlouvali, ta byla stanovena na faktuře Audaxusu a prodejní cenu pak stanovil V., nikdo to s nimi nekonzultoval.

M. předával potvrzené CMR, scházeli se ve Frýdku, v Těšíně, dle potřeby, Plamen u toho býval, tehdy bydlel ve Frýdku-Místku, měl někde na Slezské pronajatý byt.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Faktury za Laredimax vystavoval on a Plamen, dělali to na nějakém programu v počítači, někdy jim V. faktury vracel, podepisoval je Plamen. Razítko měli jen jedno, nosili je dle potřeby. Laredimax měla kancelář ve Frýdku-Místku na náměstí, asi dva nebo tři měsíce, zařizovali ji s Plamenem společně. Neví kdo pomáhal A. koupit společnost Laredimax, on sám to nebyl, A. mu nedal k zastupování Laredimaxu plnou moc, nechtěl ji ani ji nepotřeboval. Konečné slovo ve vztahu ke společnosti Laredimax měl vždy Plamen, ale vše spolu konzultovali, pokud jednal bez něj, tak to bylo z důvodu, že Plamen z nějakého důvodu nemohl, ale probral to s ním dopředu. Odmítl se vyjádřit, zda v souvislosti s obchody se zinkem jednal ještě s jinými osobami.

Simonu G. zná, měla firmu s nějakým Tomášem, zda se jedná o Z. neví, nebude se vyjadřovat zda mají něco společného s obchody se zinkem, je to myslí si firma Bizokam. Nepamatuje si, zda Laredimax obchodovala s Bizokam. Plamena ještě seznámil s panem J., který obchoduje s ložisky, ale v tom se nijak neangažoval, ví od J., že nějaké obchody byly realizované. Odkud Laredimax ložiska odebral neví, pro Plamena od J. překládal.

Kalinku C. zná, je to Bulharka, byla tady v Ostravě snad dvakrát, o jejich pracovních aktivitách nic neví. Na její jméno byla snad firma Tonsilux, co ta firma dělala to neví, ale nějaké obchody měla i s Laredimax, protože nějaké doklady o obchodování s touto firmou dokládali na FÚ v Praze. Neví o co šlo, protože v těchto obchodech se nijak neangažoval.

Firma RDR Engeneering je mu známa, tuto poznal dlouho před obchody se zinkem, její majitel taky byl v ČR, jedná se o Vencislava N. B., a není pravda, že neumí číst a psát. Je možné, že to byl obchodní partner Laredimaxu, ale o tom nic neví. Firma Comitenal je mu známa jen ze spisu, neví, zda byla obchodním partnerem Laredimaxu. U vystavování faktur na uvedené firmy ze strany Laredimaxu neasistoval. Neví nic o tom, že by Laredimax obchodovala v roce 2014 s technickým stříbrem.

Účetní doklady za dobu obchodování se zinkem vozili účetní společně s Plamenem, několikrát je vezl i sám, před tím je předával Plamen, ale pochybuje, že by za účetní jezdil sám. Daňové přiznání za Laredimax neviděl, myslí si, že daňová přiznání zpracovávala po dobu obchodování se zinkem účetní firma K+J účto.

Z obchodů se zinkem měl zisk takový, že měl vlastně uhrazené jen náklady na telefon, ježdění, nějaké drobné na kafe. Plamen z toho měl zaplacené náklady na cesty do Itálie, na bydlení, nějaké provozní náklady, není schopen říct kolik to dohromady bylo.

Mrzí jej, co se stalo, ale v té době potřebovali s Plamenem peníze, vůbec je nenapadlo žádat vrácení daně, to muselo nějak vzniknout při podání daňových přiznání, oni od státu žádné peníze nechtěli, stalo se to nějak papírově, nebyl to jejich úmysl.

Nenapadlo je, že výhodné ceny pro LSW System je dosaženo tak, že firma Laredimax neodvede daně. Spolupracovali s finančákem, policií, předali všechny doklady. Do e-mailové schránky kancelarlaredimax@gmail.com měl přístup on a Plamen, hodně věcí posílal sám. Jiný účet než u KB Laredimax vedený neměla.

Podle něj měla LSW i jiné dodavatele zinku, ale neví jaké.

U hlavního líčení konaného dne 6.6.2018 pak uvedl, že hlavním organizátorem celého procesu byl Tomáš Z., kterého znal dlouho, a který jej zkontaktoval, zda nemá známé nebo firmu, která by si vydělala. Hovořil o tom s Plamenem, že si můžou vydělat nějaké peníze, původně se mělo jednat o obchod na jeden měsíc. Bylo nabídnuto 500-600 € za auto, u rozhovoru byla i G., bylo to ve Frýdku-Místku Pod Kašnou. Řekli mu, že má zavolat na telefonní číslo, které našel na internetu-prodej zinku, jednalo se o V., potom se s V. sešel v Těšíně. Průběh obchodů pak popsal shodně s tím, že V. vše konzultoval se Z. Dále se vyjádřil k propojenosti všech osob – Z., V., D. a M. a zdůraznil, že nikdy neplatil zboží dopředu, že je to evidentní z výpisů z účtu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Svou účast zdůvodnil tím, že Plamenovi překládal a dohodli se, že když bude nějaký zisk, tak se rozdělí. Přesné podrobnosti toho, jakým způsobem A. firmu Laredimax koupil neví. Neví proč jej v dané situaci Z. oslovil. Z. mu jen řekl, že potřebujou nějakou firmu, přes kterou to budou přelívat, že potřebují cizí firmu s níž nemají nic společného, neví proč. M. nikdy nebyl v Ostravě předávat zboží. Zboží fyzicky v Ostravě viděl, nebyl ale u každé vykládky.

Z. mu rovněž řekl, že aby neměli problém s odpočtem a připočtem DPH, tak to zajistí. Informoval Z. o tom, že jim účetní říkala, že je to špatné, že prodávají pod cenou a Z. řekl nějaký způsob jak se to má udělat, žádné obchody – nákup a prodej se stříbrem se nerealizovaly.

Účetní doklady účetní předával z 80% sám, ve zbytku s Plamenem, Plamenovi řekl co účetní předává, on ty doklady viděl, podepisoval je a také věděl, že obchoduje se zinkem. A. byl i u nějakých předávek zboží v Ostravě, ale seděl v autě, ale určitě byl na schůzce s V., Z. a M. v Těšíně. Smlouvu A. přeložil on, ve vztahu k tlumočení si nic nevymýšlel, přeložil to tak, jak to bylo. A. znal i názvy společností, bavili se s těmi lidmi, a když nastaly problémy, tak to spolu probírali. Taky mu tlumočil o čem se jednalo na FÚ v Praze, on tam i podepisoval, že předával nějaké dokumenty. A. tlumočil i obsah schůzky se Z., princip obchodování věděl. Z. mu rovněž řekl, že musí sehnat rychle sídlo firmy, aby to nevypadalo blbě. A., když říkal, že se mu to nelíbí, tak oni už chtěli skončit, ale oni chtěli ať ještě pár dnů počkají, ať se dokončí obchody. Chtěli to i nahlásit, to bylo poté, když jim účetní řekla, že prodávají pod cenou. Na každém kamionu vydělávali s A. 500-600 €. Z toho platili kancelář, účetní, ubytování, náklady, které se nakupily v Itálii, Plamen posílal peníze sestře do Bulharska, moc toho nezbylo. A. vystavované faktury za Laredimax vždy neviděl, jen náhodně, když byl přítomen. Myslí si, že na fakturách pro LSW, které vystavila Laredimax byla cena s DPH, bylo to na pokyn V., řešil to i se Z., který jim řekl, že to mají udělat tak. Platby přes internet dělal z 80% on sám, Plamen u toho mockrát nebyl. K účtu byly dvě karty, používali je oba dle potřeby.

Nikdy neudělal nic za zády A. S DPH neměli žádné zkušenosti, uvědomili si, co udělali až když přišla kontrola z FÚ, podávali daňová přiznání, nechtěli obchodovat na černo. O tom z čeho zaplatí DPH začali přemýšlet až jim to řekla účetní, to si chtěli „hodit mašli“, z ničeho, nebylo z čeho. Na ten problém s DPH je upozornila účetní, kdyby to věděli, tak by takový obchod nikdy neudělali. Poté, co provedli platbu jim zůstalo 500-600 €. Neví o tom, že by někdo za Laredimax žádal o nadměrný odpočet DPH. Nikdy se mu nestalo, že by za měsíc vydělal statisíce korun za nic. Pro ně ten výdělek byl zázrak, nikdy v životě si nevydělali a mysleli si, že je to normální. Nešli do toho s tím, že by chtěli někoho podvést, okrást.

Obžalovaný Plamen G. A. k jeho výpovědi uvedl, že si nepamatuje, že by podepisoval nějakou smlouvu, pamatuje si na schůzku po které řekl, že se mu to nelíbí. Podepisoval jedině v bance.

Opatrovník právnické osoby Laredimax s.r.o. uvedl, že mu není o celé záležitosti nic známo.

3. Dokazování bylo provedeno výslechy **svědků:**

Svědek Tomáš V. vypovídal shodně v přípravném řízení i u opakovaných výpovědí v rámci řízení před soudem. Poprvé byl vyslechnut do protokolu mimo hlavní líčení, které se nekonalo z důvodu nepřítomnosti obž. A., podruhé jako svědek u hlavního líčení.

Z jeho výpovědí soud ve stručnosti rekapituluje následně zjištěné skutečnosti.

Svědek byl jednatelem společnosti LSW System do srpna 2015, společnost měla sídlo v Chotěbuzi, společnost se zabývala nákupem a prodejem zboží. Současným jednatelem je

Zoltán Z., občan Maďarské republiky, který má všechny účetní doklady, tyto mu předával při prodeji společnosti.

Zástupce společnosti Laredimax, a to Assen S., jej asi mailem oslovil a nabídnul mu k prodeji zinek. V mailu zanechal své telefonní číslo, na které jej zkontaktoval. Před tím jej ani firmu Laredimax neznal.

Domluvili si schůzku v Českém Těšíně v kavárně S café, kam přišli dva Bulhaři, jeden uměl česky špatně, druhý česky uměl. Neví, který byl který, jeden byl A., druhý S. Bavil se s tím, který uměl česky a ten druhému vše tlumočil. Řekl mu, že na něj kontakt našel na internetu, kde měl svědek inzerát na poptávku zboží včetně zinku. Na schůzce dal požadavek, odkud musí zinek být, dohodli se, na mail mu pak poslali na základě jeho požadavku výpis z OR a on už si následně vše ověřil sám, byla to jejich běžná praxe. Co se týká ceny za zinek, ta je každý den jiná v závislosti na cenách na londýnské burze. S těmi muži z Laredimaxu se dohodl tak, že od nich bude kupovat zinek za cenu podle londýnské burzy mínus 20 € za tunu plus DPH. Pokud by jejich cena bez DPH byla vyšší tak by zinek nekoupil. Dále jim sdělil, že zboží musí přijet na sklad Transexpressu v Ostravě, zboží musí mít certifikát od zboží na mailu, fakturu a až poté, co si zboží překontroluje, zašle na účet peníze. Veškeré platby se realizovaly přes účet. Zboží si kontroloval, byl u 95% dodávek zboží.

Společnost Transexpress měla s LSW System podepsanou smlouvu na základě které prováděla překládku a nakládku zboží, vypisovala CMR listy apod., proto se neúčastnil vykládek či nakládek zboží.

Následně mu muž hovořící česky několikrát volal, zda vše platí, ujistil jej, že poté, co mu bude zaslán atest zboží, zašle objednávku.

Mezi společnostmi LSW System a Laredimax byl uzavřena rámcová smlouva o dodávkách a čestné prohlášení o plátcovství DPH v němž se společnost Laredimax zavázala, že bude řádně platit DPH, to jsou standardní dokumenty, které požadovali po všech jejich dodavatelích. Smlouvu zaslal do mailu a smlouva byla podepsána při první dodávce zboží do Transexpressu, podepisoval ji muž, který špatně hovořil česky, ale u podpisu byli oba dva. U této první dodávky se tedy sešli všichni tři, pak už to probíhalo standardně, jak popsal.

Vesměs den dopředu mu z Laredimaxu byl zaslán atest zboží, bylo avizováno, kdy bude zboží na skladě, zaslal objednávku, byla zaslána faktura a dodací list. Každý večer na mail Laredimaxu zasílal zprávu za jakou aktuální cenu zinek koupí.

S uvedenými muži z Laredimaxu se sešel ještě asi třikrát v Českém Těšíně, jednalo se o domluvené schůzky, na kterých se bavili o dalších dodávkách, a nechal si na nich vždy orazítkovat a podepsat mailem zaslané faktury, kdo z nich podepisoval si nepamatuje. Schůzky se účastnili vždy všichni tři. Přepravu do skladu Transexpressu zajišťoval Laredimax, kdo ji prováděl neví, zboží vyskladňovali jeho skladníci – to byli zaměstnanci Transexpressu.

S Laredimax v průběhu obchodování žádný problém nebyl, zinek byl v požadované předem avizované kvalitě, za zboží bylo vždy řádně zaplaceno na účet u KB. Obchod skončil tak, že mu telefonicky a následně i na společné schůzce muž hovořící česky sdělil, že jim vypadl dodavatel bez bližší konkretizace.

Nevzpomíná si, že by s Laredimax obchodoval s něčím jiným než se zinkem, na jeden kamion se vejde 23-25 tun. Není si vědom toho, že by v souvislosti s uvedeným obchodem s Laredimax jednal s někým dalším. Není schopen říct kdo z těch dvou uvedených mužů ve společnosti Laredimax rozhodoval, ten špatně mluvící sem tam něco česky řekl, ten druhý mu tlumočil. V jejich kanceláři nikdy nebyl, ani neví, kde ji mají. Simonu G. a Tomáše Z. zná, jsou to jednatelé společnosti Bizokam, neví, zda se účastnili obchodů s Laredimaxem, schůzek se určitě

neúčastnili. Neví, zda se znají s obžalovanými. Společnost Audaxus zná, ví, že podnikali se zinkem, olovem, párkrát v minulosti od nich dostal nabídku, ale k obchodu nikdy nedošlo, neví, zda Laredimax obchodovala s Audaxus. Její jednatel se jmenuje D., jméno M. nezná. Společnost LSW System dodala zinek, který odebrala od Laredimax v plném rozsahu společnosti AB Chemitrans z Bohumína za cenu vyšší než nakoupil, aby na tom vydělal. Z certifikátu byl zřejmý původu zinku, byla to finská Kokola, Nirstar myslí si z Belgie nebo Miastečko, a to je Polsko. Mezi společnostmi Laredimax a LSW System nebyly žádné CMR listy, neboť se jednalo o tuzemský obchodní styk. V té době bylo běžné obchodovat se zinkem pod cenou londýnské burzy.

S firmou Laredimax mohl obchodovat tak 3-4 měsíce, neví, kolik kamionů zobchodovali. Telefonicky hovořil hlavně se S. Ani jeden z nich se nezmínil, kdo je jejich dodavatelem. Zástupci Laredimaxu na něj nijak netlačili v tom směru, že by chtěli zvednout cenu, nikdy si nestěžovali, že by mu prodávali zinek pod cenou. Nikdo je do obchodu nenutil. Když dostal informaci, kdy kamion přijede, tak jel na místo, zkontroloval si zboží, zaplatil a kamion se vykládal. Párkrát tam zástupci Laredimaxu byli, buď oba dva nebo S. Vůbec netuší za kolik Laredimax zinek nakupoval, to jej nezajímalo. CMR listy nikdy neviděl, netuší, jak se na nich ocitlo jeho razítko, když to vyjelo z Českého Těšína do Ostravy tak se nevypisuje CMR list, autodopravu hradila asi Laredimax, on ne. Se Z. a G. se v Českém Těšíně setkal, ale u toho nebyli obžalovaní, zda tam byl M., kterého nezná, si nepamatuje.

Nevzpomíná si, že by mu Laredimax vracela nějaké peníze, myslí si, že k tomu nedošlo. Nemyslí si, že by váha zboží byla někdy špatná, ale na Transexpressu není váha, nepřevažovalo se to. Když dojednávali podmínky obchodu seděli všichni tři u jednoho stolu.

Svědek Tomáš Z. vypovídal před soudem mimo hlavní líčení, protokol o jeho výpovědi byl následně u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čten. Svědek uvedl, že obžalovaného A. nezná, jméno S. mu něco říká, někde jej viděl. Společnost Laredimax nezná, sám podniká s firmou Bizokam s.r.o., mezi touto firmou a Laredimax žádný obchod neprobíhal. Firma Audaxus je jejich blízký obchodní partner, obchodují již několik let, a to s plastovým granulátem, dřevěnými paletkami, potravinami, možná i s kovy, ale to už si nepamatuje. Pana V. zná z Českého Těšína, dostával od něj nějaké nabídky, je to jeho známý. Myslí si, že mezi jejich společnostmi se neuskutečnil žádný obchod. Pana M. zná, je to zaměstnanec Audaxusu, mají u nich pronajatý sklad. Myslí si, že S. obchod se zinkem nenabídl, myslí si, že mu nedal telefonický kontakt na V., nepamatuje si, zda se někdy spolu sešli. Nevzpomíná si, že by se v Těšíně někdy ohledně zinku sešli ve složení on, obžalovaní a M. Je možné, že S. byl u nich v kanceláři, nevzpomíná si, zda jej v době obchodů se zinkem navštěvoval skoro každý den. Nevzpomíná si, zda S. dal 1.000 €, aby zaplatil alespoň část ceny poslední dodávky zinku.

Svědek František S. vypovídal před soudem mimo hlavní líčení, protokol o jeho výpovědi byl následně u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čten. Svědek uvedl, že vzhledem k tomu, že měl řadu úrazů – autohavárii, spadl ze stromu, si už skoro nic z toho, co bylo nepamatuje, odkazuje na to, co uvedl v přípravném řízení. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. byla čtena jeho výpověď učiněná v přípravném řízení (č.l. 670-676) v rámci které uvedl, že má problémy s pamětí a pamatuje si ve vztahu ke společnosti Laredimax, že je to společnost, která sídlí nebo sídlila v Českém Těšíně. Před asi 7 lety (pozn. rok 2009) se v Bulharsku seznámil s Plamenem A., kterého pak ještě navštívil v Itálii, protože tam bydlel. A. mluvil bulharsky, svědek umí rusky, a A. trochu česky rozuměl, takže se celkem domluvili.

Pak si vzpomíná, že A. přijel do ČR, říkal mu, že tady chce rozjet nějaký obchod, snad se železem, to bylo tři až čtyři roky zpět (2012-2013) a ještě před tím než jej navštívil v Itálii tak mu vystavil plnou moc, aby jej tady zastupoval. Plná moc byla ověřená v Bulharsku i v ČR, moc se mu do toho ale nechtělo, měl svou taxislužbu. Potom mu volal nějaký pán na D, zda by nechtěl koupit levněji nějaký materiál, hliník nebo olovo. Volal to A. a jel se na jeho pokyn podívat na zboží do skladu v Těšíně. Tam byl nějaký skladník a zboží bylo v nějakých obdélnících. A. mu potom řekl, že zboží bere, a pak už si vše domlouval sám, šlo to úplně mimo něj.

Neví, kde ten muž na D na něj vzal telefonní číslo a možná jej jednou viděl v tom skladu v Těšíně, protože skladník mu říkal, že je to majitel a on tam byl s nějakou atraktivní ženou jménem Simona. Pro A. kontroloval ještě nějaké zboží z Polska, bylo to ve skladu v Paskově, ale nepamatuje si kolikrát to bylo, to zboží, železo, pak odvážel nějaký Bulhar.

Jméno Jozef D. mu známo není, ale neví, jestli to není ten muž na D, kterého viděl v tom skladu, byla si 180 cm vysoký štíhlý, věk tak 38-40 let, černé vlasy. Ten muž na D hovořil česky. Volal mu jen jednou. Společnost Audaxus mu nic neříká. Název Laredimax si myslí, že slyšel poprvé až teď na policii. Neví nic o tom, že Plamen A. je v této společnosti jednatelem, sám za tuto společnost nikdy nejednal. Nezná ani firmu LSW System. Tomáš V., jestli se neplete, byl ten skladník, ale není si jist. S. zná, měli spolu kdysi taxislužbu. Myslí si, že S. se v obchodech s olovem či hliníkem nijak neangažoval, nebavili se spolu o tom, nebyl důvod. A. se S. se znají, viděl je spolu tady v Česku, neví, jak dobře se znají. V souvislosti s uvedenou záležitostí dával někomu svůj OP k ofocení, ale neví kdy a komu.

Plná moc, která mu byla předložena je tou plnou mocí, kterou mu vystavil Plamen A. Sám tu plnou moc nikomu neposílal, zda ji někomu poslal A. to neví. Comitenal Int. byla jeho firma, byl majitelem a jednatelem této firmy asi rok nebo dva. Na tuto společnost se udělal jeden obchod, ale už neví, co to bylo, byl ohledně toho vyslýchán na FÚ. Ta firma se pak prodala, ale neví komu, ani neví, kdo ten převod zařídil.

Jméno Kalinka C. – když byl před třemi nebo čtyřmi lety na dovolené v Bulharsku, tři nebo čtyři byli známí od Plamena, on je ale neznal a jednu tam volali jménem Kalinka, byli odněkud z Vratse nebo Bote Gradu. Neví nic o tom, že by Kalinka byla jednatelkou společnosti Comitenal. Neví o tom, že by Comitenal v roce 2014 obchodovala se stříbrem nebo ložisky. Neví nic o tom, že by za Comitenal obchodovali S. nebo A.

Emailovou korespondenci ze dne 8.11.2013 mezi adresami comitenal.int.sro@gmail. com a audaxusmarket@gmail.com nepsal, to je blbost, ta adresa comitenal mu není vůbec známa. Nezná ani adresy kancelarialaredimax@gmail.com či kancelairaplamen@gmail.com, protože s počítačem nedělá. Ohledně zboží, které prohlížel ve skladu v Českém Těšíně podle něj nic nepodepisoval, možná jen CMR, ale nic bližšího o tom neví. Telefonní číslo xxx nikdy nepoužíval. Co se týká nakládky zboží v Českém Těšíně, když podepisoval CMR tak řidič byl Polák a kamion byl taky polský. Společnost Comitenal si pořídil z důvodu, že chtěl dělat nějaké obchody se železem, ty dělal asi 2-3 měsíce, potom se na to vykašlal, a pak zjistil, že se na tu společnost něco dělalo bez něj a byl vyslýchán proto na finančáku. Ukecal jej do toho nějaký právník, a pak měl jenom problémy.

Svědek uvedl, že tato výpověď odpovídá, Milana B. nezná. Neví, zda A. se S. spolu obchodovali.

Svědkyně Lucie J. K. vypovídala před soudem mimo hlavní líčení, protokol o její výpovědi byl následně u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čten. Svědkyně uvedla, že obž. S. zná asi od roku 2011-2012, protože s ním začala žít matka jejího manžela. Obž. A. poznala přes S. v roce 2014, kdy za ní oba přišli, aby dělala účetnictví pro firmu Laredimax. Nejprve za ní přišel S. s tím, že jeho známý si založil firmu a potřeboval by vést účetnictví. Její matka dělá účetnictví dlouho a

má plný stav a nové klienty nebere, ona sama začala účetnictví dělat, takže firmu vzala s tím, že se na ní bude plynule učit, se vším jí její matka radila. A. nevěděl o českých zákonech nic, ve vztahu k DPH si nejprve myslel, že je čtvrtletní plátce, ona podávala nulová daňová přiznání k DPH – tzn., že tam nebylo nic na vstupu ani na výstupu. Tato daňová přiznání podávala z důvodu, aby firma nedostala pokutu ze strany FÚ. Postupně jí začali nosit doklady, účetní doklady jí za společnost Laredimax předával S. nebo A. společně, a podávala se dodatečná daňová přiznání.

Společnost obchodovala se železem a nějakými kovy – stříbro a zinek. Mamka po ní účetnictví kontrolovala, a když si vyjela nějaké sestavy přišla na to, že firma prodává za nižší cenu než nakupuje, a že je firma jakoby ve ztrátě. Myslí si, že to nebylo u všech dodávek, ale neví u kterých to bylo. Takže jim tu informaci volali a oni řekli, že se změnil kurz eura, a že museli dodržet stanovenou cenu, a proto se to pro ně stalo nevýhodné a prodali to levněji. O tom, že cena prodejní je nižší než nákupní hovořila se S., protože A. neuměl česky.

Nulová daňová přiznání zasílali z jejich kanceláře prostřednictvím datovky Laredimaxu. Oni přijeli, zkontrolovali si to a odeslalo se to.

První tři měsíce se uplatňovaly nároky na nadměrné odpočty, vyplývalo to z těch účetních dokladů, protože oni to nakupovali z Česka a prodávali do zahraničí.

V létě jim volali z FÚ, protože tam byl nadměrný odpočet ve větší výši a oni vždy hned zahajují kontrolu, neví, jak kontrola dopadla, snad nebyla ani ukončena.

Společnost Tonsilux si nepamatuje, Comitenal ano, ale je to už dávno.

Za účetní služby platili v hotovosti, ale kdo jí ty peníze předával si už nepamatuje. Platební styk mezi Laredimax a obchodními partnery probíhal bankovním převodem, něco bylo v hotovosti. Firma Laredimax měla sídlo v Praze, ale nějakou dobu měli kancelář ve Frýdku-Místku.

Dodatečná daňová přiznání za duben až červen a srpen 2014 vypracovávala ona. Společnost byla založena někdy v roce 2014, byla to nová společnost.

Ani jeden z nich si nestěžoval, že je někdo nutí nakupovat a prodávat zinek, předložili papíry a pracovní věci ve firmě neřešili.

Neví, kdo byl dodavatelem Laredimaxu, je to už dlouho. Faktury jim nevystavovalo. Když v červnu 2014 vznikla povinnost odvést DPH tak je o tom určitě informovala, buď telefonicky nebo emailem nebo osobně vždy hlásí částku, kterou jsou ti lidé povinni odvést. Asi jim tu informaci řekla ona, ale vůbec netuší jaká byla jejich reakce.

Svědek Petr M. vypovídal shodně v přípravném řízení i u opakovaných výpovědí v rámci řízení před soudem. Poprvé byl vyslechnut do protokolu mimo hlavní líčení, které se nekonalo z důvodu nepřítomnosti obž. A., podruhé jako svědek u hlavního líčení.

Z jeho výpovědí soud ve stručnosti rekapituluje následně zjištěné skutečnosti.

Svědek je zaměstnán ve firmě Audaxus od listopadu 2013, společnost se zabývá nákupem a prodejem zboží, zboží je hodně druhů, patřil mezi ně i zinek. Jednatelem a šéfem společnosti je Jozef D., od něhož dostává pokyny. Pracuje v Českém Těšíně, kde bydlí, ale jezdí i na Slovensko. Náplní jeho práce je kontrola zboží, faktury nevystavuje, jsou mu zasílány na mail a on je tiskne a v případě potřeby orazítkuje.

Společnost Laredimax je mu známa, myslí si, že firma Audaxus s touto obchodovala, ale není si vůbec jist.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Z obžalovaných zná S., podle něj mu patřila firma Laredimax. Ten člověk hovořil česky, domluvil se s ním bez problémů, on přijel na sklad firmy Audaxus v Českém Těšíně nebo v Ostravě, to už neví přesně, podívat se na zboží, jednalo se o zinek. Pan D. mu předem volal, že se někdo přijde podívat do skladu, protože on v tom skladu není pořád.

S. si zboží prohlédl, a pak jej viděl ještě opakovaně ve skladech, a to buď v Českém Těšíně nebo v Ostravě, při nakládkách a vykládkách zboží, viděl jej vždy samotného. S. nebyl u každé nakládky zboží.

Svědek dohlížel na to, aby přijelo auto, aby se složilo, orazil CMR a čekal na svého šéfa, jestli to může pustit nebo ne. Do CMR uvedl firmu, kam zboží jede, jaké je množství a předal jej řidiči, který zboží veze, CMR se mu zpět nevrací, to není jeho starost. Neví, proč měl vyplňovat CMR, když se jednalo o vnitrostátní přepravu, dělal to na základě pokynu D. Rovněž nepřijímá platby za zboží, cenu neurčuje, tu stanovuje pan D. Pan D. taky klienty informuje o tom, kdy zboží bude na skladu, on sám to klientům nesděluje.

Se S. byl v telefonickém kontaktu, kdy řešili, zda je již za zboží zaplaceno. Měl přístup k účtu Audaxusu vedeného u ČSOB, ale ne všichni klienti platili na tento účet, myslí si, že S. zrovna na ten účet neplatil. D. rozhodoval o tom, zda klient musí zaplatit dopředu nebo, zda se mu dá zboží na splátky. D. rozhodoval o tom, zda se zboží může pustit. Má za to, že S. platil předem a až potom se vypravoval kamion, mohl se podívat na účet, ale o tom, zda může kamion pustit rozhodoval D. Myslí si, že spolupráce s Laredimax skončila z důvodu, že nedošla nějaká platba. S Laredimax obchodovali asi 1-2 měsíce, neví kolik jim za tu dobu dodali zboží.

Dopravu zajišťoval on nebo D., jednalo se o dopravu z Polska, o tu následnou dopravu se staral asi pan D. Neví, kdo byl odběratelem zinku od S. Společnost LSW System zná jen z výslechu na policii, Tomáše V. nezná a myslí si, že LSW Systém není obchodním partnerem Audaxusu.

Společnost Audaxus platí za služby poskytované společností Transexpress, a to za vykládku a nakládku zboží a za prostory v nichž je zboží skladováno.

Pan D. do Českého Těšína jezdil, nebyl přítomen setkání D. se S. Společnost Laredimax nekontaktoval s tím, že se dozvěděl, že tato společnost shání zinek.

Zinek podle něj pochází od polské firmy Wimex, žádné podrobnosti neví.

Společnost Bizokam zná, zná G. a Z. odmala, ti se znají s D., myslí si, že s nimi spolupracuje, neví, zda se Z. s G. znají s obžalovanými. Nesetkával se s nimi v souvislosti s obchody se zinkem.

Od D. dostával jak faktury, tak dodací listy, vzal je, jel s nimi do Třanovic za S., nechal si je orazit a zaslal je D. na Slovensko. Myslí, že Audaxus měl i jiné odběratele zinku než firmu Laredimax.

Přepravu z Těšína do Ostravy zajišťovala společnost Marlen Company, za přepravu platil svědek hotově, peníze mu dával D. Není schopen uvést kolikrát zboží jelo do Ostravy přímo z Polska a kolikrát jelo z Těšína. Dělal vždy jen to, co mu řekl D., žádné podrobnosti nezná. Nemůže potvrdit, zda zboží pouštěl vždy až poté, co byly na účtu peníze, trvá na tom, že byl uvědomen D., že peníze přišly.

Svědek Tomáš E. uvedl, že je jednatelem společnosti Transexpress, a to i v roce 2014, která má skladovací prostory v Ostravě-Heřmanicích. Ani jednoho z obžalovaných nezná. Není informován o průběhu transakcí při skladování v jejich firmě. Ředitelem a výkonným člověkem v jeho firmě je ing. Dušan V., který byl měl sdělit jméno vedoucího skladu, sám je nezná. Společnosti Audaxus, LSW System, Laredimax, stejně jako jména V., M. a D. mu nic neříkají.

Společnost Transexpress se zabývá spedicí, skladováním, pronájmem ploch, platby nekontroluje, není výkonným člověkem ve firmě.

Svědek Vít K. uvedl, že je jednatelem společnosti AB Chemitrans, z obžalovaných nezná nikoho. Zná společnost LSW System, zná Tomáše V. V období červen až červenec 2014 od této firmy kupovali zinek. Nevzpomíná si, co se zinkem dále dělali, je to už dávno, nemyslí si, že by zinek dodávali do Polska. Doklady o dodávkách zinku, který byl nakoupen od LSW System určitě existují, byly opakovaně předkládány na FÚ, jejich doložení ze strany AB Chemitrans je složité, protože firma nemá žádné zaměstnance. Od LSW System nakupovali zinek za cenu včetně DPH, protože se jedná o dvě tuzemské firmy.

Svědek ing. Jozef D. byl u hlavního líčení vyslechnut formou videokonference a vypovídal shodně jako v přípravném řízení, z jeho výpovědí soud ve stručnosti rekapituluje.

Svědek uvedl, že je jednatelem společnosti Audaxus s.r.o. od roku 2007, společnost se zabývá obchodem se širokým spektrem zboží, s kovy, plasty, potravinami a výrobky. Společnost nakupuje zboží bez DPH a prodává bez DPH. Nakupuje zboží v různých zemích Evropy i mimo EU a dodává je odběratelům. Audaxus má tak 100 obchodních partnerů.

Společnost Laredimax byla obchodním partnerem Audaxusu, spolupráce začala v červnu 2014 a skončila v červenci 2014, spolupráce se týkala dodávky zinku a olova. Neví, jak došlo ke kontaktu s touto společností, ale myslí si, že společnost Laredimax na něj nakontaktoval František S., který mu psal v listopadu 2013 za firmu Comitenal, že má zájem o dodávku zinku a dalšího materiálu, potom mu přišlo oslovení od Plamena A., který mu poslal notářsky ověřenou plnou moc, přeloženou do češtiny na jméno Františka S., že ten zastupuje společnost Plamena A. František S. jej kontaktoval dne 8.11.2013 z emailové adresy comitenal.int.@gmail.com. V prosinci 2013 mu přišla objednávka podepsána S. na zinek s dodáním do Dobratic v ČR, zinek byl dodaný dle CMR dne 19.12.2013. Následně se ozvali v roce 2014, kdy Plamen A. byl pro něj normální obchodní partner a on mu dodal zboží. Neví, zda se s uvedenými osobami někdy setkal, on je nepotřebuje osobně poznat a zboží vydává vždy až po zaplacení. Mezi společnostmi Audaxus a Laredimax se nekonaly žádné schůzky, neuzavřeli žádnou smlouvu, firma Laredimax mu zaslala dne 28.4.2014 výpis z obchodního rejstříku. Objednávky byly zasílány emailem, také byl v telefonickém kontaktu s telefonním číslem uvedeným v emailu - xxx

Dopravu hradí vždy dodavatel, takže jeho dodavatel dopravil zboží na místo určené v ČR, toto místo bylo určeno buď odběratelem nebo to bylo místo, na kterém se dohodli. Vše bylo hrazeno firmou Laredimax přes bankovní převody. Obžalované Plamena G. A. a Asena S. nezná.

Z důvodu opatrnosti zvolil sklad v Českém Těšíně, místa složení jsou uvedená v CMR listech.

Cena vznikla tak, že k ceně stanovené na londýnské burze se připočte prémie, která zahrnuje všechny nákladové položky a jiné položky a výnosovou část. Před prodejem byl cena vždy dohodnutá. Setkal se s tím, že cena byla stanovena jako cena na londýnské burze mínus 10%, ale takové nabídky neakceptoval. Ve firmě Transexpress nemají pronajaté žádné prostory, společnost si účtuje cenu za použití skladových prostor. Společnost LSW System a pana V. nezná. Neví nic o tom, že by společnost Laredimax dodávala zboží LSW System. Společnost Bizokam a osoby jmény G. a Z. zná, jsou to jeho obchodní partneři, má od nich rovněž pronajat skladovací prostor. Mohl se setkat se Z. a následně s obžalovanými, ale obžalované nezná, takové setkání pro něj nemá význam, myslí si, že by si setkání s osobou hovořící bulharsky nebo s přízvukem zapamatoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Jednalo se o třístranný obchod, dodávka nešla přímo z Polska konečnému odběrateli v ČR, protože ten by musel mít vlastní sklad a techniku na složení, konečný odběratel určuje místo, kde se dodává. Oni mají zájem to složit na místě, kde je zboží bezpečně uloženo, např., když se odevzdává až další den, navíc na to místo musí přijít pracovník jejich firmy a zboží zkontrolovat, proto je tím místem buď místo, které si odběratel vybere nebo, které navrhnou oni, protože je z jejich pohledu v pořádku. Konkrétně na určení místa s firmou Laredimax si nepamatuje. Neví, zda firmě Laredimax bylo pokaždé dodáno zboží tak, že bylo složeno ve skladě v Českém Těšíně, a pak převezeno do Ostravy, muselo to být na základě požadavku odběratele, protože jim to zvyšuje náklady. V Českém Těšíně se nejednalo o jejich sklad, neměli pronajatý prostor, měli smlouvu na službu. Vypisování CMR listů na dopravu mezi Českým Těšínem a Ostravou byla možná chyba jejich zaměstnance, možná to tehdy nevyřešili správně. Myslí si, že přepravu z Českého Těšína do Ostravy platili oni. Podle něj v žádném případě nebyli povinni přihlásit zboží na příslušném FÚ v ČR, oni v rámci třístranného obchodu nic neměnili.

Emailová korespondence s firmou Laredimax probíhala v češtině a slovenštině. V telefonu se mu osoba jednající za Laredimax představila jako A., ta osoba měla trochu akcent, ale nijak se na to nezaměřoval a dalo se s ním česky domluvit. Kontakt pobíhal z uvedeného telefonního čísla a ještě z dalšího, které již ale nemá k dispozici.

V jednom případě řešili reklamaci ohledně množství dodaného zboží, bylo dodáno méně.

4. Formou právní pomocí s Bulharskou republikou byli vyslechnuti svědkové Vencislav N. B. a Kalinka C. C., jejichž výpovědi byly u hlavního líčení podle § 211 odst. 1 tr.ř. čteny:

Svědek Vencislav N. B. (č.l. 501-505) uvedl, že je negramotný, neumí číst ani psát a umí jen rómsky. Firma RDR Ingenering mu není známa. Před třemi nebo čtyřmi léty (2013-2014) za ním přišel muž jménem Ivajlo, kterého zná několik let, je z Vracy a zeptal se jej, zda si nechce vydělat nějaké peníze, a že musí jet do Vracy, aby tam zanesl nějaké dokumenty. Tak s ním je do Vracy, šli k nějakému notáři, který se jej ptal, zda podepisuje dokumenty dobrovolně, ze strachu řekl, že ano, a tehdy pochopil, že se na něj převádí nějaká firma, ale jméno si nepamatuje, bylo těžké jej vyslovit.

Po pár dnech za ním Ivajlo přišel a řekl mu, že s ním musí jet do Česka, že tam musí taky něco podepsat, slíbil mu 150 leva, které mu ale nedal. Do Česka jeli s Ivajlem a nějakou dívkou, to byla Rómka, ta taky podepisovala nějaké dokumenty. S Ivajlem byla i Denica, o níž ví, že její matka je advokátka. Do ČR jeli červeným Peugeotem, setkali se tam s jedním Bulharem, který potají mluvil s Denicou a Ivajlem, ubytovali je v nějakém hotelu a druhý den šli do nějakých velkých budov, kde podepisoval nějaké dokumenty. Česky nerozumí, nemůže číst. Denica mu ukazovala prstem a říkala mu, kde se má podepsat. Neví jaké listiny a kolik podepisoval, potom se vrátili do Bulharska.

O té firmě nic neví, neví jaký byl předmět její činnosti, společnost Laredimax nezná, neví s čím firma obchodovala, kdo jí vedl účetnictví, nemá vůbec představu na co je tázán. Neví, kdo disponoval razítkem firmy ani kde byly vedeny na firmu v roce 2014 bankovní účty. Jména Plamen G. A. a Assen S. mu nic neříkají. Nevlastní žádné dokumenty týkající se těch firem, dokumenty přebíral na poště v obci Borovan Ivajlo.

Svědkyně Kalinka C. C. (č.l. 523-529) uvedla, že zná společnosti Comitenal Int. s.r.o. i Tonsilux Sp z o.o., obě firmy založila, jedna byla v Polsku, jedna v Česku. Jedna její známá Denica V. T. z města Vraca, kterou zná asi 3 nebo 4 roky, ji poprosila v roce 2014, na jaře, aby na sebe

zaregistrovala firmu v Česku, měla ve firmě pracovat, mělo se jí platit pojištění a po nějaké době se měla firma převést na jinou osobu. Za každou firmu dostala 200 leva od Denicy. Ta jí taky slíbila, že až firma začne fungovat, bude dostávat plat, ale o jeho výši se nebavily. Byla v té době bez práce, proto souhlasila. Denica jí řekla, že to není žádný problém, a že už to dělala vícekrát, a že s ní musí jet do Česka. Česky nemluví ani nerozumí. Pak společně s Denicou, Ivajlo B. I., dívkami Ivou a Eli N. a mladým mužem, který se jmenoval Plamen, odjeli šedým džípem (SPZ Vr 4057 – poslední písmena neví) do ČR.

V ČR se Denica setkala s mužem jménem Assen S., Denica a Ivaljo se s tím mužem bavili sami, oni ostatní seděli u jiného stolu. Pokud rozuměla tak Eli a Plamen přijeli do ČR se stejným účelem jako ona, tj. buď založit nebo převést firmu. Potom přišel nějaký jí neznámý muž, nebyl to Bulhar, mluvil cizím jazykem, nerozuměla mu, a Denica jí řekla, že druhý den musí společně s Ivajlem být s tím neznámým člověkem, a že musí dělat všechno, co jí on řekne. V Česku spali v nějakém hotelu, vše platila Denica.

Potom byli v Polsku a překladatel jí řekl, že se na ni bude převádět firma Tonsilux, potom podepisovala nějaké dokumenty, neví co a kolik, otevírala účet v nějaké bance, to bylo všechno v jeden den. Potom přijeli zpět do hotelu a druhý den všichni spolu odjeli domů.

Druhou firmu Comitenal Int. založila za pár měsíců stejným způsobem, bylo to možná v září nebo říjnu 2014. Jeli do ČR stejným džípem, a to ona, Denica, Ivajlo a Iva a ještě další dívka Marina. V Česku se ubytovali ve stejném hotelu, Denica se znovu sešla s Assenem S., znovu s ním o samotě hovořili, druhý den se sešli s nějakým jiným neznámým pánem, který rovněž nebyl Bulhar a zase spolu s Assenem chodili po různých úřadech a tehdy byla na ni převedena ta druhá firma. Podle ní ti cizí muži, pokaždé jiný, byli předchozími majiteli těch firem, protože taky podepisovali dokumenty. I podruhé ji zavedli do nějaké banky, kde otevřela účet firmy.

Za několik měsíců po založení druhé firmy za ní Denica přišla, že je třeba zase jet do ČR zrušit účty, protože Assen na účty nepřevádí žádné peníze. Cestovali stejným džípem, a to ona, Denica, Ivajlo, Iva, Marina a Ivan T. V bance něco Denica řešila s pracovnicí banky, pochopila, že se jedná o polskou firmu. Tehdy v Česku spali v jiném hotelu.

Česky ani polsky nemluví ani nerozumí. Neví, jaká byla činnost uvedených firem, neví, zda vůbec uskutečňovaly nějakou činnost. Denica jí řekla, že ty firmy nevykonávají žádnou činnost, proto ani nedostávala žádné peníze a Denica jí řekla, aby byla klidná.

Neví, zda někomu podepisovala plnou moc, je možné, že mezi papíry, které podepisovala nějaká plná moc byla. Společnost Laredimax nezná a neví nic o případné spolupráci této firmy se společnostmi Tonsilux či Comitenal. Neví nic o tom, že by Comitenal dodávala Laredimax technické stříbro nebo jiné zboží. Neví, kdo byl účetním společností Comitenal a Tonsilux, zda byly podávány deklarace, protože Denica jí řekla, že tyto společnosti vůbec nepracují. Neví, kdo vydával a podepisoval účetní dokumenty. Plamen A. ani Assen S. s ní nemluvili, vše zařizovala Denica. Nevlastní žádné dokumenty ani jedné z firem, které na ni byly napsány.

5. Podle § 211 odst. 1 tr.ř. byly u hlavního líčení čteny výpovědi následných **svědků:**

Svědek David J. uvedl, že podniká od roku 2001, předmětem jeho činnosti je zejména nákup a prodej ložisek, sídlo má ve Sviadnově na ul. Ostravské, nemá žádné zaměstnance, o vše se stará sám.

S firmou Laredimax obchodoval v roce 2014 a 2015, myslí si, že poslední obchod se uskutečnil v září 2015. Assena S. zná asi 15 let a ten mu dodával ložiska v minulosti i přes svou firmu Bardolino, která zkrachovala.

S. mu řekl, že za firmu Laredimax jedná A., neví, jaký vztah měl k této firmě S. S. mu rovněž řekl, že ložiska budou ze zahraničí, nic bližšího k dodavateli neuvedl. Seznámil jej rovněž s A., to byl Bulhar, ten česky neuměl, takže S. vše tlumočil. S. s A. byli u něj ve firmě několikrát, A. platil za ložiska v hotovosti. S. byl u jejich schůzek přítomen z 90%, skoro vždy, pokud S. u schůzky nebyl, tak už byla dohodnuta cena, A. dovezl jen fakturu a on mu zaplatil.

Cena byla stanovena tak, že poté, co si na paletách prohlédl zboží, S. sdělil, kolik za zboží je schopen zaplatit, to řešili telefonicky nebo se S. stavil. Platil až poté, co mu bylo zboží dodáno. Přepravu zajišťovala společnost Laredimax, u dodávky zboží S. ani A. v podstatě nikdy nebyli. S. mu nahlásil příjezd zboží. Zboží neobjednával, fungovalo to tak, že mu S. zavolal, že má zboží, nechal mu ho poslat, ten si ho prohlédl a fakturu, kterou vystavila Laredimax si pak převzal při platbě zboží. O jiném zboží či obchodech firmy se nebavili. Spolupráce skončila, protože byl vyslýchán na policii a na finančáku a S. už taky nic nenabízel.

Finanční hotovost předával jen A., tomu, který mluvil bulharsky. Od Laredimax odebral ještě nějaké frézy, kotouče, flashdisky a katalogy, flashdisky a katalogy byly reklamní materiály, za toto zboží rovněž platil v hotovosti, opět k rukám A.

Od společnosti Comitenal kupoval rovněž ložiska, a to před tím, než začal nakupovat od Laredimax. I tuto společnost měl přes S., za tuto společnost jednala nějaká Bulharka.

Když S. skončil s Bardolinem, tak mu řekl, že může mít ložiska přes Comitenal Int., byla to česká firma. Co se týká dodávek probíhalo to úplně stejně jako u Laredimaxu. S tou paní, která jednala za Comitenal v podstatě nejednal, protože ona nemluvila česky, seznámil je S. a ona přijela ještě s nijakým Čechem jménem Petr a tomu pak platil za dodávky. Faktury za Comitenal mu předával ten Petr, který jezdil za ním i sám, bez S. Otázky týkající se obchodování s Comitenal řešil se S., na toho Petra neměl ani kontakt. Obchodování skončilo tak, že mu S. řekl, že Comitenal už nemá zboží. Dopravu zboží platil Comitenal.

Společnost Tonsilux Sp. z o.o. mu něco říká, ale s touto firmou nikdy neobchodoval. Kalinka C. je myslí si ta paní z Comitenalu. Laredimaxu za faktury platil v českých korunách. Když si zboží prohlédl, sestavil o něm soupis a ten pak předal S. a Laredimax podle tohoto soupisu a ceny pak vystavil fakturu. Tak to fungovalo i u Comitenal a před tím u Bardolina. Společnost RDR Ingenering mu nic neříká.

Svědkyně ing. Ludmila K. uvedla, že je jednatelkou společnosti K+J účto společně se svým manželem a dcerou Lucií, hlavní náplní společnosti je zpracování účetnictví.

Co se týká společnosti Laredimax, byla to společnost, pro kterou účtovala její dcera a ona jí v případě potřeby radila.

Když procházela již zpracovaná přiznání k DPH přišla na to, že společnost Laredimax je ve velké ztrátě, myslela si, že dcera udělala chybu, proto to celé spolu procházely a zjistily, že Laredimax kupuje za vyšší cenu než za jakou prodává. Neví na jakou komoditu ty faktury byly. Ví, že dcera telefonovala muži z Laredimaxu, tomu, který uměl česky, protože s tím druhým se nedalo vůbec domluvit, ten mluvil jen bulharsky, a ten jí vysvětlil, že to bylo způsobeno tím, že byla domluvená cena a ta se musela dodržet. Pak už se to dále podle ní neřešilo. Od dcery ví, že snad Laredimax obchodovala se železem, ale nic víc. Sama s obžalovanými nejednala, ale viděla je na firmě, česky hovořil S., ten Plamen mluvil jen bulharsky. Na to, že Laredimax obchoduje se

ztrátou přišla tak, že si vyjela výsledovky, to dělá běžně u každé firmy. U kontroly se DPH vůbec nebere, ceny se kontrolují bez DPH.

Svědek Tomáš T. uvedl, že je pravda, že byl v minulosti jednatelem společnosti Comitenal, ale je to už hodně dávno, na podrobnosti si moc nepamatuje. Jednatelem byl v minulosti i v dalších společnostech.

Dostal se k tomu tak, že byl osloven Polákem jménem Andrzej, který mu nabídl, že by si mohl přivydělat, a to tím, že bude pro různé společnosti vyřizovat poštu a chodit na finančák. Vůbec jej nenapadlo, že by se měl stát jednatelem ve společnostech, to se dozvěděl až posléze při výsleších na policii. Plnil jen to, co mu Andrzej řekl.

Nejprve byl několikrát u notáře a podepisoval nějaké papíry, neví co. Chodil na poštu do P.O. boxů o nichž mu řekl Andrzej. Zakládal taky účty v bankách, v Ostravě to bylo u dvou nebo tří bank, byl taky v bance na Slovensku. U kterých bank měla účet Comitenal neví. Nosil na finančák nějaké papíry, které mu dal Andrzej a taky z banky vybíral peníze, které dával Andrzejovi, Andrzej taky ovládal elektronické bankovnictví, to sám vůbec neumí. Nevystavoval žádné faktury, nevedl účetnictví, když vybral poštu tak ji dal Andrzejovi.

Jakou činnost společnost Comitenal vyvíjela vůbec neví, nejednal s žádnými obchodními partnery, nic nesjednával, jen si matně vybavuje, že Andrzej hovořil něco o železe. Od Andrzeje dostával odměnu, asi 5 nebo 6 tisíc měsíčně ve zlotých. Fungovalo to tak, že mu Andrzej zavolal, sešli se, Andrzej řekl, co potřebuje, svědek to udělal a pro kterou firmu konkrétně to dělá se nestaral.

Po nějaké době Andrzejovi řekl, že už to chce skončit, jednak si našel práci, jednak zjistil, že na poště není placeno za PO Box, a pak mu začali volat nějací Poláci a chtěli po něm peníze. Andrzej mu říkal, že musí počkat, že musí někoho sehnat.

Ví, že jednu firmu převedl na Františka S., kterého sehnal Andrzej a viděl jej u notáře. U notáře viděl i Nikolaye A. A., na kterého se převáděla společnost Comitenal, ten mluvil rusky. K přepisu mohlo dojit dne 11.4.2012, k těmto úkonům našel doma nějaké podklady (předložil policii viz listiny).

Tím přepisem to pro něj vše skončilo, ale pak mu volala policie kvůli těm firmám, snažil se sehnat Andrzeje, ale telefon, který na něj měl, už nefungoval. Neví, zda Comitenal podávala daňová přiznání, neví nic o obchodech se stříbrem a ložisky. Jméno Kalinka C. nezná. Společnost Laredimax nezná, jméno Tonsilux mu nic neříká. Davida J. nezná. Účetní doklady Comitenalu nemá. Jméno Assen mu něco říká, Plamen A. vůbec nic.

6. Dokazování bylo provedeno **listinnými důkazy:**

svazek č. 1:

- podnět Ministerstva financí České republiky, Finančního analytického útvaru - č.l. 1-23
– analýza zpracovaná z podnětu oznámení podezřelého obchodu Komerční bankou a.s. uskutečněné společností JAFI TRADE OSTRAVA s.r.o., v němž byl zaregistrován podezřelý tok finančních prostředků od společnosti AB CHEMITRANS s.r.o. Z popisovaných peněžních toků vyplývalo, že v předmětných obchodech by mělo být pořizováno zboží z jiného členského státi, které je následně dodáváno s místem plnění v tuzemsku. Zahraniční dodavatel zboží dodával pro českého plátce DPH zboží do jiného členského státu (ČR) – z jeho pohledu se jednalo o zboží od DPH osvobozené, ve fakturaci DPH účtováno nebylo. Český daňový subjekt pořídil zboží z jiného členského státu bez DPH. Následně toto zboží dodal tuzemskému plátci DPH – jednalo se tedy o tuzemské plnění s povinností odvést DPH na výstupu. Společnosti na

této pozici pak vznikla vysoká vlastní daňová povinnost, kterou pak mohla řádně přiznat a uhradit, nepodat daňové přiznání k DPH, machinacemi s daňovým přiznáním snížit vlastní daňovou povinnost. Vzhledem k tomu, že předmětem daných obchodů byly kovy, které jsou často předmětem tzv. karuselových podvodů, byla činnost FÚ zaměřena na to, zda byla řádně hrazena DPH.

Analýzou pak bylo zjištěno, že společnost AB CHEMITRANS s.r.o. je výhradním odběratelem společnosti LSW SYSTEM s.r.o. Z jejich šetření pak vyplynulo, že veškerá realizovaná dodání s místem plnění v tuzemsku společností BIZOKAM Servis s.r.o. by dle transakcí měla být dodána společnosti LSW SYSTEM s.r.o. a společnost BIZOKAM si uplatňuje odpočty DPH z těchto plnění. Společnost BIZOKAM nehradila vysokou daňovou povinnost – DPH z dodání zboží a služeb s místem plnění v tuzemsku z pořízeného zboží z jiného členského státu a ještě si nárokovala nadměrné odpočty DPH. Toto zboží pak dle transakcí směřovalo společnosti BUSH TRADE s.r.o. a následně ke společnosti BE Group CZ s.r.o. BIZOKAM tak poskytovala „platební služby" pro jiný subjekt.

Hlavní obchodní činností BUSH TRADE je obchodování se zinkem a olovem, toto zboží nakupuje v Polsku. Tato společnost však v daňovém přiznání vykazuje toliko tuzemská pořízení a tuzemské služby, ač polskými plátci DPH je vykazováno dodání zboží společnosti BUSH TRADE, která je evidentně „missing trader". Zboží bylo prostřednictvím společnosti BUSH TRADE pořizováno jednak pro společnost LSW SYSTEM a BE Group CZ a BUSH TRADE tak v uvedeném řetězci řádně neplatila DPH. Další zjištěná společnost na uvedené pozici je MOCH TRADE s.r.o., kterou zastupuje Vojtěch G. Jejími odběrateli jsou mj. společnosti LIFE PLEX s.r.o. – zboží bylo fakturováno na LSW SYSTEM, PROFI IDEA s.r.o., kteří jsou nekontaktními daňovými subjekty, dále Volis s.r.o. – zboží bylo fakturováno na BE Group CZ – a ta své daňové závazky nehradí. Je tak důvodné podezření, že společnost MOCH TRADE z dodaného zboží společnostem LSW SYSTEM a BE Group CZ nebyly na počátku řetězce řádně přiznána a uhrazena DPH, přestože spol. MOCH TRADE měla dle transakcí pořizovat zboží z jiného členského státu, za těmito obchody byly skryty obchody dalších uvedených subjektů s cílem těžší identifikace z bankovních účtů, což ve svém konečném důsledku snižuje riziko zajištění adekvátní výše DPH příslušným správcem daně.

Společnost JAFI TRADE OSTRAVA má pouze formální, tzv. virtuální, sídlo, předmětem jejich obchodů je zinek, jednatelkou je Jana F., která je zároveň zástupcem MOCH TRADE, z účtu JAFI TRADE byly odesílány finanční prostředky na slovenskou společnost KD SERVIS a byly přijaty finanční prostředky od společností LSW SYSTEM. Společnost JAFI TRADE OSTRAVA přijímala tuzemská plnění od společnosti FRESH Ventures, kdy se jdná o tzv. ready-made společnost – jedná se o nekontaktní daňový subjekt. Daňové doklady FRESH Ventures a MOCH TRADE vykazují shodné znaky. Společnost JAFI TRADE OSTRAVA, přestože prováděla úhrady za dodávky zboží na bankovní účty zahraničních subjektů, ve skutečnosti měla pořizovat zboží s místem plnění v tuzemsku. Za těmito transakcemi byly dále zastřeny pořízení zboží od nekontaktní společnosti FRESH Ventures, která tak byla účelově zařazena na místo missing trader. Z personálního propojení společností MOCH TRADE A JAFU TRADE OSTRAVA je zřejmé, že se jedná o organizovanou trestnou činnost, v jejímž důsledku byla v řetězci krácena DPH.

Ve vztahu ke společnosti LAREDIMAX s.r.o. obdrželo MF ČR oznámení ze strany správce daně, který vyjádřil podezření, že tato společnost nedostojí své daňové povinnosti. Společnost podala nulová řádná daňová přiznání za měsíce duben až červen 2014, následně podala dodatečné daňové přiznání za duben 2014, v rámci kterého vykázala přijatá daňová plnění od plátců v tuzemsku, a pořízení zboží z jiného členského státu EU a dodání do jiného členského státu EU, v květnu 2014 v dodatečném daňovém přiznání prokázala společnost pořízení zboží

v tuzemsku a dodání do jiného členského státu EU a v důsledku toho nárokovala nadměrný odpočet DPH. V dodatečném daňovém přiznání za červen a červenec 2014 vykázala pořízení zboží z jiného členského státu EU, přijatá zdanitelná plnění v tuzemsku a dodání zboží s místem plnění v tuzemsku. Dodatečná daňová přiznání byla podána až po zajištění daně. FÚ vyjádřil dále podezření, že je velmi pravděpodobné, že vykázání dodání zboží do jiného členského státu EU byla pouze účelová, aby došlo k vybalancování skladových zásob, popř. nárokování nadměrného odpočtu DPH. V dodatečném daňovém přiznání za červen 2014 je zřejmé základní směřování obchodních vztahů od pořízení zboží z jiného členského státu po dodání s místem plnění v tuzemsku - spol. LSW SYSTEM. Dále je podezření, že společnost LAREDIMAX dodávala zboží pod své pořizovací náklady, tedy se ztrátou, čímž přenesla ekonomický prospěch z její neekonomické činnosti na svého odběratele. Mezi dodavateli je i společnost AUDAXUS - přímo, nikoli zprostředkovaně.

Dle FAÚ je tak LAREDIMAX s.r.o. typickou missing trader společností, která v řádných daňových přiznáních nepřiznávala svou ekonomickou činnost a v okamžiku kdy došlo k odhalení jejího postavení, sice daňovou povinnost přiznala, ale neuhradila. Z daňových přiznání k DPH a nerealizovaných úhrad vlastních daňových povinností DPH je zřejmé, že z veškerých dodání s místem plnění v tuzemsku realizovaných společností LAREDIMAX nebyla zaplacena DPH na výstupu. Společnost LSW SYSTEM pořídila zboží a uplatnila si odpočty DPH z plnění od společnosti LAREDIMAX, která však touto společností nebyla uhrazena.

Další společností, na kterou směřovaly finanční prostředky z bankovních účtů LSW SYSTEM je společnost REA TREND AB s.r.o., která provádí platby na slovenský bankovní účet společnosti MB URGNET s.r.o., přes který směřují platby od společnosti PERSEFONA s.r.o. Společnost REA TREND je tak v postavení „buffer“ společnosti.

Mezi další dodavatele společnosti LSW SYSTEM patří PATRON GROUP SE, Sladký a Nevřiva s.r.o. a Olpen Corporation s.r.o. PATRON GROUP SE obchoduje s barevnými kovy a je již několikátým dodavatelem LSW. S ohledem na neustále se měnící články v řetězci před společností LSW a s ohledem na průběh transakcí existovalo důvodné podezření, že spol. PATRON GROUP sloužila a slouží jako nastrčený článek, přes který dochází k pořizování zejména zinku ve prospěch nárazníkové spol. LSW. Společností PATRON GROUP uplatněný odpočet představoval výši podvodného nárokování odpočtu, který neodpovídal skutečnosti, tj. věrohodnému dodání od uvedeného dodavatele.

Hlášení o zneužití systému správy daní bylo podáno i na společnost TRASPASADOR s.r.o., která měla být dalším dodavatelem zboží společnosti PATRON GROUP, totéž ve vztahu ke spol. Astaire Invest s.r.o. – její dodavatele se dosud nepodařilo zjistit, podaná daňová přiznání touto společností vykazují znaky karuselového podvodu – je zřejmé, že hlavní ekonomickou činností této společnosti je pořizování zboží z jiného členského státu EU, které je následně dodáváno s místem plnění v tuzemsku, z této činnosti by jí však vznikala vysoká daňová povinnost na DPH, společnost si však dále uplatňuje přijatá zdanitelná plnění od plátců, ze kterých si uplatňuje odpočty DPH. Je tak zřejmé, že daňová povinnost z dodání zboží s místem plnění v tuzemsku z pořízeného zboží v jiném členském státu EU společností Astaire uhrazena nebyla a její odběratel – PATRON GROUP pořizoval zboží nebo služby, ze kterých na počátku řetězce spol. Astaire nebyla uhrazena DPH. Obdobné hlášení o zneužití systému ve správě daní byla podána na společnosti SAMAKI INVEST s.r.o., KONTAKT CONSTRUCTION s.r.o.

U zmíněných společností Sladký a Nevřiva, Olpen Corporation se zřejmě jedná o buffer společnosti, Sladký a Nevřiva zřejmě pořizovala zboží od společnosti SAMAKI INVEST, ke které směřovala většina debetních transakcí a spol. Olpen Corporation realizovala debetní transakce jednak na spol. SAMAKI i na KONATKT, u obou těchto společností je důvodné podezření, že krátily daň.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Společnost GREAT GROOXE s.r.o. – společnost typu „profit taker“ – profitovala z obchodů s mědí a zinkem, které dodávala do jiného členského státu, přičemž na počátku řetězce nebyla uhrazena DPH, tato společnost je nekontaktní. V uvedených řetězcích figuruje řada dalších společností – Rutil-Brasil s.r.o., V-Voříšek CZ s.r.o., ZE-KOV METAL s.r.o., HOPR TRADE s.r.o. aj.

FAÚ v rámci popisovaných řetězců identifikoval společnosti, které byly zařazeny do uvedených obchodů, přestože jejich obchodní aktivity nebyly doprovázeny bankovními převody finančních prostředků, mělo by se jednat o missing trader subjekty, kterými velmi pravděpodobně není hrazena daňová povinnost, jedná se o Volis s.r.o., LIFE Plex s.r.o., Profi IDEA s.r.o., FRESH Ventures s.r.o., ZACAPIO s.r.o., Rozeret spirits s.r.o., KEPPLIERO s.r.o., MB URGENT s.r.o.

Volis s.r.o. figurovala jako dodavatel betonářské oceli pro společnost MOCH TRADE s.r.o., MOCH TRADE s.r.o. toto zboží dodávala BE Group CZ s.r.o. a LSW SYSTEM s.r.o. Je evidentní, že v daném případě není řádně hrazena DPH z dodání zboží z jiného členského státu. Další společnosti v řetězci si pak nárokují odpočty DPH z plnění, na jejichž počátku tato daň nikdy nebyla uhrazena.

Společnost Profi IDEA s.r.o. – je nekontaktní, daňová přiznání podala v únoru a březnu 2014 a vykázala v nich pořízení zboží z jiného členského státu, zboží pak prodala s místem plnění v tuzemsku a daňovou povinnost neuhradila, zboží pořídila od slovenské společnosti AUDAXUS s.r.o. Společnost Profi IDEA s.r.o. tak byla v prověřovaném řetězci na pozici missing trader společnosti a touto společností nebyla řádně hrazena DPH. Ze zboží dodaného touto společností si následně uplatnili odpočty DPH další odběratelé v příslušném řetězci. Totéž se dá vztáhnout na společnost LIFE Plex s.r.o. včetně dodavatele – společnost AUDAXUS, přiznání DPH v lednu 2014.

Společnost FRESH Ventures – zboží pořízeno z jiného členského státu, prodej s místem plnění v tuzemsku, daňové přiznání k DPH podáno za březen 2014, dodavatel slovenská spol. KD Servis s.r.o. – je evidentní, že tato společnost byla do příslušného řetězce začleněna účelově, aby na ni vznikla daňová povinnost DPH, která nebude uhrazena. Tím, že správce daně vyměřil nulovou daňovou povinnost, byla její přijatá i uskutečněná zdanitelná plnění vynulována a tím musí dojít k neuznání odpočtů z přijatých zdanitelných plnění u odběratelů této společnosti. Totéž zjištěno ve vztahu ke společnosti KEPPLIERO s.r.o. – daňová přiznání podána za březen až květen 2014 – dodavatelé – Polsko – NIKA II SP. Z O.O., LOKELTRANSSPOLKA Z O.O., Slovensko – AUDAXUS, Nettix s.r.o.

Společnosti Profi IDEA s.r.o., LIFE Plex s.r.o., FRESH Ventures s.r.o., KEPPLIERO s.r.o. jsou společnosti nekontaktní.

Společnost MB URGENT s.r.o. je kontaktní, podávala v roce 2014 daňová přiznání za všechna období, dodavateli slovenské společnosti, ve vztahu k této společnosti je důvodné podezření, že není správně přiznána vlastní daňová povinnost, která je zřejmě neoprávněně snížena o odpočty DPH z přijatých zdanitelných plnění od plátců.

FAÚ MF tedy s ohledem na uvedené má hypotézu, že veškerá tuzemská dodání zboží, která směřovala ke společnosti LSW SYSTEM s.r.o. byla zatížena podvodem a nebyla z nich uhrazena DPH. V daných obchodních případech došlo k účelovému oddělení toku peněz od pohybu zboží, pořízení a dodání zboží nesouhlasilo s financováním těchto obchodů a evidentně zcela záměrně nebyly missing trader společnosti zahrnuty do peněžního toku, aby nedošlo k jejich odhalení. U těchto missing trader společností buď nebylo podáno daňové přiznání, nebo bylo podáno a hodnoty v něm uvedené neodpovídaly reálným plněním nebo nebyla uhrazena vlastní

daňová povinnost, pokud byla podána a byla uhrazena daňová povinnost tak daňové přiznání obsahovalo podezřelá plnění, která podstatným způsobem snižovala vlastní daňovou povinnost.

Je evidentní, že se jedná o komplexní systém, v němž samotná misiing trader společnost, na kterou je formálně přenesena daňová povinnost pouze vytváří prostor k realizaci cíle předmětného karuselového řetězce, čímž je inkasování ekonomického profitu některým dalším subjektem v řetězci.

Další šetření FAÚ bylo zaměřeno na identifikování společnosti, která by profitovala z dané ekonomické činnosti – missing trader společnosti jsou prázdné schránky, na které se organizátoři páchané daňové trestné činnosti snaží převést vlastní daňovou povinnost, zpravidla navíc vykazují ztrátu. Její podnikání z hlediska vlastního podnikatelského subjektu nedává ekonomický smysl, a proto jsou ve statutárním orgánu „bílí koně", kteří mnohdy ani netuší o rozsahu reálné ekonomické činnosti daného subjektu. Je zřejmé, že takováto společnost není příjemcem ekonomického prospěchu z dané trestné činnosti.

Buffer subjekty jsou veškeré společnosti, které byli dodavateli pro společnost LSW SYSTEM s.r.o. – realizovaly tuzemské pořízení a tuzemské dodání, v mnoha případech dokonce realizovaly ztrátu, rovněž nebyly příjemcem ekonomického prospěchu z dané trestné činnosti.

Dále byl vysloven závěr, že je nepravděpodobné, že by spol. LSW SYSTEM profitovala z popsané trestné činnosti, tyto závěry vedou ke spol. AB CHEMITRANS s.r.o., která je fungující společností, řádně podávající daňová přiznání a řádně hradící daně. Společnost LSW SYSTEM je tak dalším z článků karuselového řetězce na pozici buffer směřujícím ke společnosti AB CHEMITRANS s.r.o., která ze své ekonomické činnosti nárokuje nadměrné odpočty DPH, a to v kombinaci s velmi podezřelými plněními od společnosti LSW SYSTEM, pak vyplývá podezření, že v předmětném karuselovém řetězci je AB CHEMITRANS na pozici profit taker společností. Zboží je pak velmi pravděpodobně dodáváno v řetězci:

Polský plátce DPH dodává českému plátci DPH na pozici missing trader – ten dodává českému plátci DPH na pozici buffer, ten dodává LSW SYSTEM s.r.o. na pozici buffer, ten dodává AB CHEMITRANS s.r.o. na pozici profit taker a ten dodává polskému plátci DPH. Existuje tak podezření, že zboží dodávané polskými plátci DPH do české části karuselového řetězce mohlo být opět dodáno polskému plátci, a to bez jakékoliv přidané hodnoty. V tuzemské části řetězce by velmi pravděpodobně přidanou hodnotu v rámci výrobního procesu k danému pořízenému zboží mohla být schopna přidat pouze společnost AB CHEMITRANS s.r.o., ale tato potencionální možnost je u obchodů s neželeznými kovy spíše teoretická.

Společnost LSW SYSTEM dodávala zboží výhradně společnosti AB CHEMITRANS, která byla příjemcem zboží, ze kterého v řetězci nebyla uhrazena DPH. Je tak zcela pravděpodobné, že spol. AB CHEMITRANS je tou společností, která z karuselového podvodu profitovala na DPH, který mohl být v určité výši převeden prostřednictvím společnosti LSW SYSTEM a dalších společností na zahraniční společnosti a tím byl výnos z této trestné činnosti vyveden na zahraniční bankovní účty, přičemž jevově byly tyto platby ukryty za běžnými platbami za pořízené zboží. Společnosti AB CHEMITRANS by v tomto případě jednak zůstal rozdílový profit a cenově podhodnocené zboží, čímž by mohla získat konkurenční dohodu na trhu s předmětným zbožím.

Popsané finanční toky nemusí být ve všech případech doprovázeny dodáním zboží. Tím může dojít k tomu, že část finančních prostředků bude fakticky obíhat v kruhu mezi tuzemskými a zahraničními společnostmi bez reálného ekonomického základu. V daném případě je však velmi pravděpodobné, že část zboží bude v popisovaných řetězcích fakticky dodávána. Pokud by nedocházelo ke spotřebě předmětného zboží, což v daném případě je velmi pravděpodobné, legální obchodování by postrádalo ekonomický smysl. Jestliže by každá z obchodních

společností fungovala s cílem vygenerovat zisk a k ceně pořízeného zboží by si zakalkulovala marži obsahující zisk, výsledná cena by se zákonitě musela přiblížit k ceně, za kterou je předmětné zboží na volném trhu neprodejné. Pak dává smysl jedině páchání trestné činnosti, a to zejména missing trader společnosti generují ztrátu a nehradí DPH, kterou může být příslušná ztráta finančně kompenzována. Zboží může tak fakticky nebo fiktivně v kruhu mezi tuzemskými a zahraničními společnostmi obíhat.

Je tak zřejmé, že první český plátce DPH v řetězci nehradil odpovídající daňovou povinnost z dodání zboží a na konci řetězce byl minimálně zčásti od příslušného správce daně nárokován nadměrný odpočet DPH (spol. AB CHEMITRANS). Při cyklickém oběhu identického zboží bez místa faktické spotřeby by tak docházelo ke kumulování na jedné straně daňových nedoplatků missing trader společnostmi, na straně druhé k inkasování nadměrných odpočtů DPH ze státního rozpočtu.

Dodání zboží v daném řetězci může být skutečné, částečně fiktivní nebo zcela fiktivní. Aby uvedená trestná činnost generovala patřičný profit, musí na jedné straně docházet ke kumulaci daňových úniků, aby na straně druhé mohly být nárokovány přeplatky daňové povinnosti. Činnost zástupců missing trader společností nedává ekonomický smysl, protože výsledkem jejich činnosti jsou neuhrazené závazky DPH, nulové cash flow a riziko trestního postihu. Existence profit taker společnosti je vázána na existenci společnosti missing trader, kdy jedna bez druhé nemůže existovat.

AB CHEMITRANS tak vygenerovaný profit z trestné činnosti velmi pravděpodobně převedla prostřednictvím předmětného karuselového řetězce na zahraniční společnosti prostřednictvím plateb, které nemají zjevně ekonomické opodstatnění. Uplatnila si odpočty DPH z přijatých plnění od plátců od společnosti LSW SYSTEM, ze kterých nebyla na počátku řetězce uhrazena DPH. Mezi missing trader společnostmi a společností AB CHEMITRANS je příčinný vztah.

- příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu – č.l. 37-40, 55-57, 101-104 – vydané Okresním soudem v Ostravě dne 27.5.2014, na telefonní stanice a e-mailové adresy uživatelů - Roman M., nar. xxx, Milan B., nar. xxx, Vojtěch G., nar. xxx, Tomáš V., nar. xxx, Jana F., nar. xxx, e-mailové adresy - mochtrade@gmail. com, lswsystem@centrum.cz, za období od 28.5.2014 do 28.9.2014, dne 4.6.2014 na telefonní stanice – Vojtěch G., Richard Š., nar. xxx, na období od 5.6.2014 do 28.9.20147, Krajským soudem v Ostravě - prodloužení odposlechů ze dne 26.9.2014 – telefonní stanice uživatelů – Roman M., Jana F., Milan B., Tomáš V., e-mailová adresa lswsystem@centrum.cz, na období od 28.9.2014 do 27.11.2014.

- záznamy a protokoly o odposlechu telekomunikačního provozu - č.l. 116-300 – odposlechy byly pořízeny v rámci akce MOFI_05_OV a MOFI_06_OV v jiné trestní věci. Odposlechy byly řádně nařízeny příkazy Okresního soudu v Ostravě a byly prodlouženy soudkyní Krajského soudu v Ostravě, byly o nich pořízeny ve smyslu ust. § 88 odst. 6 tr.ř. protokoly. Jedná se o odposlechy, které proběhly v době od 12.6.2014 do 4.9.2014 mezi obž. Assenem S. a Tomášem V. jednajícím jménem LSW SYSTEM s.r.o. z nichž je zřejmé, že obž. S. jedná za společnost Laredimax s.r.o., ovládá datovou schránku této společnosti, komunikuje za společnost s účetní, disponuje s prostředky na bankovním účtu společnosti – tyto skutečnosti konkrétně vyplývají z telefonické komunikace ze dnů 20.6.2014 v 13:09 hodin, 4.7.2014 v 12:08 hodin, 15.7.2014 v 15:11 hodin. Obžalovaný s Tomášem V. jménem společnosti Laredimax domlouvá konkrétní navážku zboží – zinku, do skladu Transexpress, komunikuje s ním v jednotlivých případech ohledně počtu vozidel, které jsou k dispozici, množství dodávaného zboží, ceně, za níž V. nakupuje, odesílání certifikátu ke zboží. Jejich telefonický kontakt byl v uvedeném období poměrně intenzivní, jednalo se zpravidla o několik hovorů a sms denně (cca 4-6 hovorů).

Ze zajištěné e-mailové korespondence ze dnů 12.6.2014 až 1.8.2014 je zřejmý kontakt společnosti LSW SYSTEM s.r.o. se společností LAREDIMAX s.r.o., kdy předmětem jejich vzájemné komunikace byla jejich obchodní činnost v souvislosti s dodávkami zinku, kdy společnost LAREDIMAX s.r.o. zasílala faktury, které vystavila, dodací listy, certifikáty ke zboží, atesty, potvrzení o převzetí zboží, apod. vážící se k dodávkám získaným od společnosti Audaxus s.r.o. v měsících červen a červenec 2014. Společnost LAREDIMAX s.r.o. tyto doklady zasílala z e-mailové adresy - plamenxxx – kancelarialaredimax@gmail. com.

- usnesení o zahájení trestního stíhání včetně překladu do bulharštiny - č.l. 301-328 – ze dne 21.3.2016, kterým bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaných Plamena G. A., Assena S. a Laredimax s.r.o. pro spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku *(dále jen „TrZ")* pro jednání popsané v podané obžalobě. Obž. Assen S. převzal dne 22.4.2016, obž. Plamen A. dne 29.6.2016 – viz právní pomoc z Bulharské republiky – ***č.l. 349-399***, opatrovník spol. Laredimax dne 13.5.2016.

- šetření v evidenci vozidel - č.l. 400-401 – ve vztahu k osobě obž. Plamena A. bylo zjištěno, že tento vjel do Bulharské republiky dne 3.5.2015 vozidlem zn. Mercedes RZ xxx, které bylo registrováno od 7.7.2014 do 14.1.2015 na obž. Assena S., od 14.1.2015 do 22.9.2015 na Jiřího J. – což je syn Pavly S., manželky obž. S. Následně bylo vozidlo registrováno na společnost KJK účto s.r.o., která vedla spol. Laredimax s.r.o. účetnictví (účetní Lucie J. K. je manželka Petra J., který je synem Pavly S.).

svazek č. 2:

- žádost o poskytnutí právní pomoci v Bulharské republice včetně překladu – č.l. 423-466, včetně jejího vyřízení s překladem – ***č.l. 467- 473*** – Bulharská republika byla požádána o provedení výslechu obž. Plamena G. A., svědků Kalinky C., Vencislava N. B., dožádání bylo v plném rozsahu vyhověno a protokoly s výslechy uvedených osob byly české straně zaslány.

- žádost o poskytnutí právní pomoci ve Slovenské republice – č.l. 548-554 – žádost o výslech svědka ing. Jozefa D.

- výpis ze slovenského obchodního rejstříku - č.l. 563-566 – týkající se společnosti Audaxus s.r.o., IČ:36820415, sídlo od 7.6.2008 Liptovský Mikuláš, Nábrežie J.Jánošíka 5, jednatel a jediný společník ing. Jozef D.

- listiny doložené svědkem Ing. Jozefem D. - č.l. 567-641 – jedná se o:

- výpis z obchodního rejstříku týkající se společnosti LAREDIMAX s.r.o. – jednatel a jediný společník od 27.3.2014 obž. Plamen G. A.,

- přehled dodaného zboží na základě faktur vystavených na společnost LAREDIMAX včetně potvrzených úhrad za zboží v bance, množství dodaného zboží, přehled dodavatelů,

- CMR listy vystavené polskými společnostmi Vimex s.a., AJK Systém, Bolmet s.a., Partner Steel Sp. z o.o., za společnost Audaxus podepsané M.,

- e-mailová korespondence uskutečněná mezi e-mailovou adresou audaxusmarket@gmail.com a kancelarplamen@gmail.com – v době od 18.12.2013 do 8.1.2014, a od 12.6.2014 do 22.12.2014 mezi adresami audaxusmarket@gmail.com a kancelarialaredimax@gmail.com, – týkající se obchodování se zinkem, korespondence ze strany Laredimax je podepisována bez konkrétně uvedené fyzické osoby – vždy spol. Laredimax, v jednom případě je ze strany společnosti Audaxus oslovován přímo A. (mail ze dne 3.12.2014) za situace výzvy k úhradě faktury ze dne 14.7.2014,

- kopie OP Františka S. – plné moci zmocňující Františka S. k veškerému zastupování obž. Plamena G. A., v mailu ze dne 12.6.2014 13:03 je uvedeno kontaktní t.č. +420 775 255 060 – ve vztahu k němu bylo zjištěno, že je vedeno na Františka S. (viz úřední záznam a lustrace č.l. 642, 643).

- e-mailová korespondence za dne 8.11.2013 mezi e-mailovými adresami František S. comitenal.int.sro@gmail. com a audaxusmarket@gmail.com.

- listiny doložené svědkem Tomášem T. - č.l. 683-687 – protokol o předání a převzetí funkce jednatele ze dne 11.4.2012 - předávající Tomáš T. a přebírající Nikolay A. A. – trvale bytem Bulharsko, týkající se společnosti Comitenal Int. s.r.o., rozhodnutí jediného společníka ze dne 11.4.2013, kterým byl T. z funkce jednatele odvolán, kopie dokladu A.

svazek č. 3:

- žádost o poskytnutí právní pomoci v Polské republice včetně překladu – č.l. 703-710 – předmětem žádosti bylo zajištění veškerých listinných materiálů ve vztahu ke společnosti Tonsilux Sp. z o.o.

- doklady opatřené cestou mezinárodní právní pomoci v Polsku opatřené překladem do češtiny - č.l. 713-762:

- smlouva o podnájmu – ze dne 26.3.2014. uzavřená se společností Tonsilux – jednatel Kalinka C., pronajímatelem Haxa Sp. z o.o., byla uzavřená na dobu určitou do 25.3.2015, nebyla obnovena, nebyla předlužená. Jednalo se o podnájem prostoru v Poznani na ul. J.H.Dabrowskiego 75/70, včetně příloh – č. 2 – prohlášení jednatelky Tonsiluxu, že veškeré movité vybavení kanceláře není majetkem spol. Tonsilux, č. 3, č. 4 – jednatelka Tonsilux udělila plnou moc k přebírání a otevírání korespondence společnosti Haxa Sp. z o.o.

- oznámení – ze dne 7.3.2016 – o tom, že společnost Tonsilux ztratila dne 25.3.2015 právní titul k prostorám uvedeným ve shora uvedené smlouvě o podnájmu

- sdělení FÚ v Poznani – společnost Tonsilux nepodala daňové přiznání, byla registrována jako plátce DPH a z registru plátců DPH byla vyškrtnuta ke dni 6.5.2014, dne 24.5.2014 byla opět registrována jako plátce DPH, za 1. čtvrtletí 2014 podala daňové přiznání, daňové přiznání za 2. a 3. čtvrtletí 2014 nebylo podáno a společnosti bylo zasláno 5.5.2014 předvolání. Společnost má nedoplatky na daních.

- zpráva Finančního úřadu pro hlavní město Prahu - č.l. 763-764, 796-797 – Laredimax s.r.o. registrován k DPH od 28.4.2014, k DPPO od 28.7.2013. Daňový subjekt podal přiznání k DPH za zdaňovací období duben až říjen 2014. V období únor až duben 2014, následně červen 2014 až červen 2015. Bylo vykázáno pořízení zboží ze Slovenska – společnosti Audaxus s.r.o. a Ardaco a.s. O podnikatelských aktivitách společnosti není správci daně nic známo. FÚ, územní pracoviště pro Prahu 5, vydal zajišťovací příkaz dne 15.7.2014. Daňový subjekt své daňové povinnosti nehradí, byla u něj zahájena daňová kontrola.

- daňová přiznání a souhrnná hlášení, č.l. 765-792, 798-829 – Laredimax podala daňová přiznání k DPH za měsíce duben až říjen 2014 s přílohami, následně podala dodatečná daňová přiznání za duben až červen 2014. Dále podala daňová přiznání k DPH listopad 2014 až červen 2015, dodatečné daňové přiznání za listopad 2014.

- zajišťovací příkaz - č.l. 830-831 – vydaný FÚ, územní pracoviště pro Prahu 5, dne 15.7.2014 na DPH za období od 1.6. do 30.6.2014 ve výši 3.422.728 Kč. Zajišťovací příkaz byl vydán na dosud nestanovenou daň z DPH za zdaňovací období červen 2014. Daňový subjekt podal za zdaňovací období duben a květen 2014 negativní daňová přiznání k DPH. Daňový subjekt inkasoval na svůj účet vedený u KB v červnu 2014 od společnosti LSW System celkem

718.271,08 € což je 19.716.175,86 Kč. Peněžní prostředky v celkové výši 692.911,43 € byly převedeny na účet společnosti Audaxus s.r.o. Daňový subjekt tedy zřejmě uskutečňuje zdanitelná plnění v tuzemsku a v důsledku toho je povinen přiznat DPH, a to za červen 2014 ve výši minimálně 3.422.728 Kč (výše daně byla vypočtena dle § 37 odst. 2 zákona o DPH).

- přihláška k registraci - č.l. 832 – podaná firmou Laredimax s.r.o. dne 27.3.2014 a dne 17.4.2014 bylo rozhodnuto o její registraci k DPH - viz ***rozhodnutí o registraci č.l. 833.***

- ***přihláška k dani - č.l. 834*** – Laredimax s.r.o. se přihlásila k DPH dne 26.3.2014.

- protokol sepsaný správcem daně - č.l. 835-837 – z jednání konaného dne 12.10.2014 za daňový subjekt přítomen obž. Plamen G. A. a jako třetí osoba Assen S., předmět jednání – zahájení daňové kontroly – DPH za červen 2014. U kontroly bylo daňovým subjektem řečeno, že obchoduje s barevnými kovy – zinek, stříbro, u stříbra se jedná o granule, technické stříbro, dále společnost nakupuje a dále prodává plastové výrobky do domácností a kanceláří. Barevné kovy nakupuje společnost od slovenské firmy Audaxus, která zboží dováží do celního skladu v Ostravě a zboží je prodáváno společnosti LSW System a bulharské společnosti RDR Ingenering, dopravu a skladování hradí odběratel. Laredimax s.r.o. nemá žádné zaměstnance. U kontroly byly daňovým subjektem předloženy ***listiny viz č.l. 838-906:***

- kniha DPH za červen 2014 – uskutečněná, přijatá z EU a přijatá z tuzemska

- pokladní doklady na Eura za červen 2014 vystavené Laredimax s.r.o.

- faktury vystavené společností Audaxus s.r.o. na odběratele – Laredimax s.r.o. – předmět – zinek, vystavené v červnu 2014 včetně k nim přináležejícím dodacím listům

- faktura vystavená spol. Tonsilux sp z o.o. na Laredimax dne 23.6.2014 – předmět – ložiska

- faktura ze dne 30.6.2014 vystavená společností Comitenal Int. s.r.o. na odběratele – Laredimax s.r.o. – předmět - technické stříbro včetně dodacího listu

- faktury vystavené v červnu 2014 společností Laredimax s.r.o. na odběratele – LSW System s.r.o. – předmět – zinek včetně dodacích listů

- CMR – mezinárodní nákladní listy – z června 2014 – celkem 13 ks – vždy – odesílatel Laredimax s.r.o., příjemce LSW System s.r.o., místo vykládky Transexpress Ostrava Heřmanice, místo nakládky Tovární 2520/6 Český Těšín.

- zpráva a listiny doložené Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj ke společnosti COMITENAL Int s.r.o. - č.l. 908-938 – v rámci mezinárodní výměny informací bylo zjištěno, že společnost pořizovala zboží z Polska a přijala služby od osoby registrované v Polsku. Za 1. čtvrtletí 2014 nebylo subjektem podáno daňové přiznání k DPH – daň byla vyměřena na základě dražby zboží – betonářské oceli, zajištěné správcem daně v rámci daňového řízení ve výši 1.918.919 Kč. Ani za další zdaňovací období daňový subjekt přiznání k DPH nepodal. Subjekt je zaregistrován k DPH od 19.8.2009, registrace byla zrušena dne 18.10.2011, byla podána nová žádost a subjekt se stal plátcem DPH nově od 20.10.2011 – viz rozhodnutí o registraci a jejím zrušení. S daňovým subjektem proběhlo k jednání na FÚ dne 28.11.2013, a to s jednatelem Tomášem T., který uvedl, že o chodu firmy nic neví, informace by měl podat S. Dne 27.1.2014 byl FÚ v Chotěbuzi, hraniční přechod, provedeno šetření s řidičem J. P., který vezl zboží pro firmu Comitenal, a to ocelové tyče, zboží náleží firmě Navron Sp. z o.o., zboží bylo naloženo v Polsku a vykládat se má zboží ve skladu v Paskově. Zboží vezl i minulý týden do stejného skladu v Paskově pro firmu Comitenal. Protokol o předání funkce jednatele T. – viz shora. FÚ vydal ve vztahu ke spol. Comitenal dne 27.1.2014 zajišťovací příkaz na částku 1.287.868 Kč za DPH za období duben až červen 2011.

- zpráva a listiny doložené Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj k Davidu J. - č.l. 940-965 – subjekt registrován k DPH od 9.1.2002, zabývá se prodejem a nákupem ložisek. Daňové povinnosti jsou řádně hrazeny, zajišťovací příkaz nebyl vystaven.

- zpráva a listiny doložené Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj k Assenu S. - č.l. 969-984 – od 5.1.2011 má subjekt přerušeno podnikání, registrace k DPH ukončena k 30.9.2000. Na FÚ s ním byl činěn pohovor ve vztahu k prověření podnikatelských aktivit z let 2012 až 2015. Obžalovaný uvedl, že v současné době nepodniká, je zaměstnán, nemá žádný bankovní účet v ČR ani v cizině. K původu finančních prostředků, které vložil přes Western Union sdělil, že přeposílá peníze svým dětem do Bulharska. Příjemce Plamen G. A. – jedná se o známého a o peníze za nákup auta, on s auty obchoduje, peníze mu přeposlal do Itálie. Paní S. a T. - to jsou advokáti.

Ve vztahu k těmto finančním prostředkům bylo FÚ zjištěno, že v době od 3.3.2014 do 31.3.2015 byla obžalovaným na pobočce Inercash odeslána částka 836.946 Kč.

svazek č. 4:

- zpráva Komerční banky a.s. s přílohami - č.l. 994-1007, 1015, 1019-1028, 1029-1032 – společnost Laredimax s.r.o. měla v roce 2014 vedeny u KB a.s. dva účty – č. 1077378030297/0100 – korunový účet – ukončen 7.11.2014 ze strany KB z důvodu nepovoleného debetu – účet byl založen 28.4.2014 Plamenem G. A. a č. 1077381370217/0100 – eurový účet – založen téhož dne P.G. A. a ukončen byl z totožného důvodu ke dni 6.11.2014. Dále měl A. veden běžný účet, a to č. 1077378430207/0100, který byl zrušen 6.5.2015. Dále byly KB předloženy výpisy z obou účtů Laredimax, smlouvy o založení účtů ze strany Plamena G. A., stanovení dispozičního práva, odstoupení od smlouvy, smlouva o vydání platební karty – potvrzení o jejím převzetí ze strany obž. A., totéž k účtu vedenému na jméno obž. P.G. A.

Z výpisů účtu je zřejmé, že na eurový účet byla v období od 28.4.2014 do 13.11.2014 zaslána celková částka od LSW System s.r.o. ve výši 1.146.099,26 € (25 toků), částka ve výši 1.058.898,75 € byla odeslána na účel Audaxus s.r.o. (24 toků), 48.319,80 € zaslána na exekuci, 4.800 € zasláno na účet obž. P.G. A. vedeného u KB (4 toky), 917.761 Kč zasláno na korunový účet Laredimax vedený u KB (14 toků). Z korunového účtu ve stejném období hrazeny platby za nájem – 8.550 Kč (2 toky), nákup auta – 230.000 Kč (3 toky), hrazeno platební kartou – 519.939,52 Kč (87 toků), vybráno z bankomatu – 264.090 Kč (20 toků), zasláno FÚ, ÚP pro Prahu 3 – 4.046,48 Kč (2 toky), vklady hotovosti – 37.000 Kč a 91.000 Kč, zasláno na účet obž. P.G. A. vedeného u KB – 13.000 Kč (2 toky).

Na účet vedený u KB na obž. P.G. A. bylo vloženo 46.000 Kč (3 toky – 5 a 6/2014), kartou bylo hrazeno v období od 28.5.2014 do 9.7.2014 celkem 96.123,57 Kč.

- zpráva firmy TRANSEXPRESS Intl. s.r.o. s přílohami - č.l. 1070-1146 – společnost sdělila, že firmě LSW System s.r.o. poskytovali skladovací služby – tj. vykládku, nakládku a skladování zboží v době od dubna 2014 do srpna 2014 na základě smlouvy uzavřené dne 4.1.2013, smlouva byla vypovězena emailem dne 3.11.2015 ze strany LSW System. Se společností Laredimax s.r.o. nebyli nikdy v obchodním styku, ale z dodacích listů vyplývá, že tato společnost byla dodavatelem zinku společnosti LSW System. Přílohou byla předložena smlouva uzavřená mezi LSW System a Transexpress ze dne 4.1.2013 ohledně poskytování skladovacích služeb včetně ceníku služeb. Dále byly předloženy faktury vystavené společnosti LSW System za poskytnuté služby za období 6 a 7/2014. Dodací listy ze dnů 12.6.2014 až 14.7.2014 (celkem 22) - dodavatel Laredimax a odběratel LSW System – zřejmé množství dodaného zinku a jeho cena včetně certifikátů a emailové korespondence – z níž je mimo jiné zřejmé, že spol. LSW System dávala souhlas k dodávce zboží společnosti AB Chemitrans.

- sdělení Policejního prezidia – č.l. 1152 – spol. RDR Ingenering byla dne 1.10.2013 převedena z osoby Rosen M. I. na Ventsislava N. B.

- sdělení a úřední záznam – č.l. 1148, 1150 – bylo zjištěno, že Kalinka C. byla ve Frýdku-Místku ubytována v období od 24.3.2014 do 18.8.25014 celkem čtyřikrát, společně s ní byli ubytováni i další osoby bulharské národnosti mezi nimi i Denica T.

- zpráva společnosti Intercash s.r.o. s přílohami - č.l. 1175-1253 – přehled plateb zasílaných prostřednictvím Western Union obž. Asenem S. v období od 3.1.2014 do 15.10.2015 včetně jednotlivých potvrzeních o platbách – kdy, komu a výše částky. Finanční prostředky byly obžalovaným A. S. zaslány mj. opakovaně Denici T., obž. P.G. A. a v jednom případě i Kalince C.

- protokol o vydání věci - č.l. 1257-1258 – účetní společnosti Laredimax s.r.o. Lucií J. K. bylo vydáno účetnictví této společnosti.

- sdělení firmy MARLEN COMPANY s.r.o. s přílohami - č.l. 1262-1325 – zástupce společnosti Marlen company s.r.o. M. uvedl, že přepravy dokladované CMR listy byly provedeny tak, že zboží bylo naloženo na ul. Tovární v Českém Těšíně ve firmě Audaxus a vykládka byla provedena ve společnosti Transexpress v Ostravě-Heřmanicích, nakládce ani vykládce nebyl osobně přítomen, a proto neví, zda se jí účastnil zástupce společnosti Laredimax či LSW System, neví to ani nikdo z řidičů. Ohledně přeprav byl kontaktován ze strany Petra M., zaměstnance společnosti Audaxus, který platil za přepravu hotově. Obžalované nezná a nikdy je neviděl. Doložil faktury k daným přepravám, knihy jízd, CMR listy, záznamy o době řízení vozidla. Odběratelem přeprav byla firma Laredimax s.r.o., na kterou byly vystavovány faktury.

svazek č. 5:

- listiny doložené Davidem J. - č.l. 1353-1490 – jedná se o faktury (celkem 27 ks) vystavené dodavatelem – společnost Laredimax s.r.o. – odběratel David J. – předmět obchodu – ložiska – vystavené v období od 25.7.2014 do 1.6.2015, placeno za zboží bylo ve všech případech v hotovosti, včetně seznamů zboží, knih faktur Davida J., PPD, objednávky, emailové korespondence mezi Davidem J. a společností Loid s.r.o., katalogu zboží. Dále se jedná o faktury (celkem 11 ks) vystavené dodavatelem – Comitenal Int. s.r.o. – odběratel David J., předmět obchodu – ložiska – vystavené v období od 2.1.2014 do 26.6.2014, placeno za zboží bylo ve všech případech v hotovosti, včetně seznamů zboží.

- protokol o vydání věci - č.l. 1500 – obž. Assen S. vydal účetní doklady společnosti Laredimax s.r.o. obsahující rámcovou smlouvu uzavřenou mezi Laredimax a LSW System, výpisy z bankovních účtů spol. Laredimax vedeného u KB, vydané a přijaté faktury, stazky 2014, pokladní doklady, evidence DPH, závěrka 2014, přiznání k DPH, účetní evidence a přehledy, pokladní deník, knihu vydaných a přijatých faktur, přiznání k DPPO spol. Laredimax.

- přehledy jednotlivých dodávek - č.l. 1514-1516 – z přehledu faktur je zřejmé, že společnost Laredimax nakupovala zboží-zinek, od společnosti Audaxus s.r.o. v červnu a červenci 2014 a prodávala společnosti LSW System s.r.o. v červnu a červenci 2014 pod nákupní cenou.

- materiály bulharského obchodního rejstříku opatřené překladem do češtiny - č.l. 1549-1570 – jedná se o spis vedený u obchodního rejstříku v Bulharsku ohledně společnosti RDR Ingenering – registrace 1.10.2013, deregistrace 19.5.2014, obchodní podíl společnosti byl převeden dne 1.10.2013 na nového majitele – V.N. B. včetně všech souvisejících listin.

- výpisy z obchodního rejstříku a listiny ze sbírek listin - č.l. 1571-1633:

- společnost Laredimax s.r.o. – obž. P.G. A. – vznik funkce jednatele 27.3.2014, společnost založena dne 15.3.2013 společností Almerixen s.r.o. (jednatel ing. P.) jednatelem ustanoven ing. Vlastimil P. – ke dni 27.3.2014 odvolán z funkce jednatele Laredimax.

- společnost Comitenal Int s.r.o. – Kalinka C. C. – jednatel od 29.4.2014 – předchozí jednatel Tomáš T. – od 20.6.2011 do 29.4.2014, společník František S. – od 2.2.2012 do 3.6.2014 včetně smlouvy o převodu obchodního podílu na Fr. S., na Kalinku C. z Františka S., rozhodnutí valné hromady aj.

- LSW System s.r.o – jednatelem Tomáš V. od 30.1.2003 do 20.8.2015 – nový jednatel Gyurcsán Z.

- Bizokam s.r.o. – jednatelem Tomáš Z. od 3.1.2008, další jednatel Simona G. od 10.12.2012, oba jsou rovněž společníky.

- sdělení insolvenčního správce s přílohami - č.l. 1635-1655 – přehled zpracován ke dni 28.2.2017 – obž. Mgr. Assen S. má dluh v celkové výši 2.195.990,99 Kč, z něhož splatil 19.194 Kč. Návrh na povolení oddlužení podal obžalovaný S. dne 15.1.2016 v němž uvedl, že má celkem 10 věřitelů, přičemž exekuční příkazy byly vydány ve prospěch věřitelů – ČEZ Prodej s.r.o., CÚ Olomouc, ČPZP, ČSOB a.s., Magistrát města FM, Kompakt s.r.o., Martin K., Národní dům FM, Stavební spořitelna ČS a.s., T-Mobile Czech Republic. Usnesením zdejšího soudu ze dne 13.7.2016 byl zjištěn úpadek obžalovaného, insolvenčním správcem byl ustanoven JUDr. Pavel Korta, usnesením ze dne 9.12.2016 bylo schváleno oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře, bylo zjištěno celkem 24 věřitelů obžalovaného.

- údaje katastru nemovitostí - č.l. 1656-1657 – ani jeden z obžalovaných nemá evidována vlastnická práva k nemovitostem.

svazek č. 6:

- odborné vyjádření – č.l. 1849 – zpracované Ostravskou znaleckou a.s.- vypracované na základě objednávky obž. Assena S. s cílem vyjádřit se k uplatňování DPH – třístranný obchod, resp. k uplatňování DPH v souvislosti s deklarovanými obchodními transakcemi realizovanými mezi společnostmi Audaxus s.r.o., Laredimax s.r.o. a LSW System s.r.o. Zpracovateli byla předložena obžaloba ze dne 21.4.2017, 4KZV 13/2016, protokol z jednání u KS v Ostravě ze dne 13.9.2017, protokoly o výsleších svědků Petra M., Tomáše V., ing. Jozefa D., protokol o výpovědi obž. A. S. ze dne 13.9.2016 a ukázka dokladového toku mezi předmětnými společnostmi. V závěru se Ostravská znalecká vyjádřila tak, že nebyly splněny zákonné podmínky pro použití zjednodušeného režimu ve smyslu ust. § 17 zák. o DPH, společnosti Audaxus vznikla v předmětných případech povinnost přiznat daň z titulu pořízení zboží z PL do ČR. Při následném dodání zboží společnosti Laredimax s.r.o. měla společnost Audaxus povinnost uplatnit, z titulu uskutečnění zdanitelného plnění, daň na výstupu a vystavit daňové doklady s uvedením DPH. Spol. Audaxus tuto povinnost nesplnila. Pokud by ji splnila pak by zcela určitě nedodávala společnosti Laredimax ani nikomu jinému předmětné zboží v jednotlivých obchodních případech za takových podmínek a za tak „vysokou cenu“ jako v obchodním vztahu se spol. Laredimax. První článek řetězce v ČR by tak nebyla společnost Laredimax, jak je „účelově“ deklarováno předloženými daňovými doklady a CMR, ale spol. Audaxus, která by po pořízení zboží stanovovala při dalším prodeji v ČR cenu s uplatněním DPH na výstupu, neprodejnost daného zboží dále v obchodním řetězci.

7. Dokazování bylo provedeno ***přílohami:***

- příloha č. 1 – 2 ks DVD nosičů

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

- příloha č. 2 - účetní doklady společnosti LAREDIMAX s.r.o. o rozsahu čtyř pořadačů (šanonů) vydané zčásti firmou KJK účto, daně s.r.o. a zčásti Assenem S.:

- přijaté a vydané faktury, bankovní výpisy, stazky, příjmové a výdajové pokladní doklady – pokladna CZK a EUR, vše rok 2014, přiznání k DPH za roky 2014 a 2015, pokladní kniha, kniha vydaných a přijatých faktur aj.

8. **k osobám obžalovaných:**

- **obž. Assen S.:**

- zpráva živnostenského rejstříku - č.l. 1658 – není evidován

- zpráva zaměstnavatele - č.l. 1660-1661 – zaměstnán u společnosti Munroof s.r.o. od 1.6.2015 jako provozní, vedoucí zásobování, hodnocen kladně

- trestní příkaz OS Frýdek-Místek, sp.zn. 4 T 190/2010 – č.l. 1662-1663 – ze dne 27.12.2010, který nabyl právní moci 27.1.2011 – obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání dvou přečinů zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst. 3 písm. b) TrZ, kterých se dopustil v době od 1.6.2009 do 24.10.2010 tím, že v tomto období neplatil výživné na svou nezl. dceru N. S., nar. xxx, a na nezletilé syny E., nar. xxx, a P., nar. xxx, S., přičemž vytýkaného jednání se dopustil opakovaně. Byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 260 hodin a přiměřená povinnost dle § 63 odst. 2 TrZ platit během výkonu trestu řádně výživné.

- opis z rejstříku trestů – č.l. 1938 – dva záznamy, odsouzení Okresním soudem ve Frýdku-Místku sp.zn. 4T 123/2009 – pro spáchání trestných činů podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona a zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zák., byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, v této se ke dni 3.10.2012 osvědčil. Druhé odsouzení tímtéž soudem sp.zn. 4T 190/2010 – viz shora.

- **obž. Plamen G. A.**

- opis z rejstříku trestů – č.l. 1937 – bez záznamu

- **spol. Laredimax s.r.o.**

- opis z rejstříku trestů – č.l. 1940 – bez záznamu

9. Krajský soud považuje provedené dokazování za úplné natolik, že na jeho základě mohlo být o vině obžalovaných ze spáchání jednání popsaného ve výroku rozsudku bez důvodných pochybností rozhodnuto tak, jak to má na mysli ust. § 2 odst. 5 tr.ř. Provedené důkazy pak krajský soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

10. Obž. Plamen G. A. spáchání vytýkaného jednání v plném rozsahu popřel, obž. Assen S. spáchání vytýkaného jednání doznal s tím, že si nebyl vědom důsledků jednání, kterého se dopustil společně s Plamenem G. A., kterého svou výpovědí usvědčuje, ve vztahu k povinnosti společnosti Laredimax s.r.o. zaplatit DPH z uskutečněných obchodů.

Z provedeného dokazování bez důvodných pochybností vyplývá, že obž. Plamen G. A. se stal jednatelem společnosti Laredimax s.r.o. ke dni 27.3.2014.

Obž. Plamen G. A. přijel do ČR ohledně této záležitosti, tedy stát se jednatelem společnosti Laredimax s.r.o., společně s Kalinkou C. Kalinka C. že byla v Bulharsku oslovena Denicou V. T. a společně s ní a Ivaljo B. I. a dalšími dvěma dívkami přijela do ČR z důvodu, aby na ni byla

napsána nějaká společnost. Podle ní za stejným účelem s nimi jel i obž. Plamen G. A. Tehdy na ni byla napsána společnost Tonsilux sp. z o.o. v Polsku.

Obdobným způsobem se stal jednatelem, a to spol. RDR Inegenering EOOD V.B. N., osoba bulharské národnosti, neumějící číst a psát. I vznik jeho jednatelství byl organizován Denicou T.

Ve společnosti Tonsilux se svědkyně Kalinka C. stala jednatelkou zřejmě dne 26.3.2014 (tohoto dne byla svědkyní jako jednatelkou společnosti Tonsilux podepsána smlouva o podnájmu).

Vznik jednatelství obž. Plamena G. A. ve spol. Laredimax s.r.o. těmto sdělením svědkyně zcela odpovídá, stejně jako zjištění, že svědkyně byla ve Frýdku – Místku v hotelu Terasa ubytována mj. v době od 24.3.2014 do 27.3.2014 společně s Denicou T., Ivaljo I. a dalšími osobami bulharské národnosti (viz č.l. 1148, 1150).

Vznik jednatelství svědkyně jak ve společnosti Tonsilux sp. z o.o., tak Comitenal Int. s.r.o. (jednatelkou se stala ke dni 29.4.2014), je zcela zřejmě účelový, neboť svědkyně potvrdila, že ani pro jednu společnost nevykonávala žádnou činnost. Jednatelkou se stala zcela formálně a lze zcela důvodně uzavřít, že obě společnosti byly užity k páchání protiprávního jednání dalšími osobami, neboť jak je zřejmé ze zpráv příslušných FÚ, společnosti neplnily své daňové povinnosti a jsou nekontaktní (viz zejména sdělní č.l. 749-751, 908-938).

Zcela evidentní je souvislost se všemi třemi obžalovanými, neboť faktury vystavené společnostmi Tonsilux sp. z o.o., Comitenal Int. s.r.o. i RDR Ingenering Eood jsou fiktivní, neboť k obchodům, které dokladují, nedošlo, jak obžalovaný A. S. ani nepopřel. Do účetnictví společnosti Laredimax s.r.o. byly zavedeny toliko za účelem snížit daňový základ společnosti.

Uvedená souvislost vyplývá i ze zasílání plateb obž. A. S. prostřednictvím Western Union jak Kalince C., Denici T., tak spoluobž. P.G. A. a lze zcela důvodně uzavřít, že platby měly s danou záležitostí souvislost, a že obž. A. S. se na vzniku formálních jednatelství ze strany občanů bulharské národnosti s bydlištěm ve Vratse aktivně podílel. Tato skutečnost je potvrzena i výpovědí svědkyně Kalinky C., která uvedla, že vždy po příjezdu do ČR byl na místě obž. A. S. přítomen a bez nich, tedy budoucích jednatelů, jednal s Denicou T. a Ivajlovem.

Lze tak uzavřít, že takovýmto uvedeným způsobem se stál jednatelem společnosti Laredimax s.r.o. i obž. P.G. A., přičemž jeho následná role v postavení jednatele společnosti Laredimax s.r.o. nebyla formální jako u Kalinky C. a N., jak A. tvrdí.

P.G. A. se na daňovém podvodu vůči ČR podílel aktivním způsobem pod vedením obž. A. S.

11. Obž. A. S. pak dále uvedl, že do celé záležitosti byl vtažen Pavlem Z. – jednatelem spol. Bizokam s.r.o., který mu sdělil, že potřebuje nějakou firmu, která bude nakupovat zinek od slovenské společnosti Audaxus s.r.o. a dále jej prodávat tuzemské firmě, a to společnosti LSW System s.r.o. Již tato skutečnost sama o sobě svědčí o povědomí obž. A. S., který měl navíc se systémem DPH zkušenosti ze svého dřívějšího podnikání, o tom, že Laredimax s.r.o. se tímto stane součástí tzv. karuselového či kolotočového podvodu s DPH. Povědomost o této skutečnosti měl i obž. P.G. A., neboť jak S. uvedl, o všem jej informoval a nic v souvislosti se společností Laredimax nedělal za jeho zády. Tato jeho tvrzení jsou v souladu se zjištěními, že obž. P.G. A. nebyl pasivním jednatelem spol. Laredimax s.r.o. Aktivní role obž. P.G. A. vyplývá z výpovědí svědků, a to Tomáše V. a Davida J., kteří jeho aktivní účast při jednotlivých jednáních v rámci obchodního styku potvrdili. Obž. P.G. A. se účastnil řady jednání, sjednával společně s A. S. účetní služby, přičemž následně přivážel účetní Lucii J. K. účetní doklady, jak tyto skutečnosti svědkyně v celém rozsahu potvrdila. Přítomnost obou obžalovaných v jejich firmě a komunikaci s oběma obžalovanými, kdy obž. P.G. A. hovořil jen bulharsky, potvrdila i svědkyně ing. Ludmila K., matka účetní.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Aktivní účast obž. A. S., ač nebyl jednatelem spol. Laredimax s.r.o., v předmětných obchodech, vyplývá jednak z jeho doznání, jednak je zřejmá z výpovědí svědků Tomáše V., Petra M., uvedené účetní a její matky a je zřejmá rovněž ze záznamů o odposleších, z nichž vyplývá, že předmětné obchody s V. domlouval právě obž. A. S.

12. V důsledku nabídky Pavla Z. pak obžalovaní P.G. A. a A. S. sjednali se společností LSW System s.r.o. ohledně obchodování se zinkem rámcovou smlouvu, kterou obž. Plamen G. A. dne 30.5.2014 za společnost Laredimax s.r.o. jako její jednatel podepsal, a podle které byla spol. Laredimax s.r.o. prodejcem zboží a spol. LSW System s.r.o. jeho kupujícím. Obž. A. S. potvrdil, že obsah smlouvy byl obž. P.G. A. dobře znám, neboť mu ji tlumočil, a že A. o obchodech se zinkem dobře věděl.

13. Obhajoba obž. A. S. a potažmo obž. P.G. A., že nevěděli o co v dané záležitosti jde, je vyvrácena dále již samotným faktem, že obchody se zinkem, které uskutečňovali jménem společnosti Laredimax s.r.o. se společností Audaxus s.r.o. jako dodavatelem a LSW System s.r.o. jako odběratelem, nedává bez podvodného úmyslu žádný ekonomický smysl. Oběma obžalovaným bylo naprosto zřejmé, že zboží nakupují bez DPH, jak je evidentní z vystavených faktur společností Audaxus s.r.o., a prodávali za cenu s DPH, jak je zřejmé z faktur, které vystavili společnosti LSW System s.r.o. Dobře věděli, že jsou prvními tuzemskými kupujícími zboží u něhož byla stanovena cena bez DPH, a že se tím, že prodávají tuzemskému kupujícímu stávají těmi, kteří jsou povinni státu uhradit DPH. Jejich povědomí o podvodném jednání je možno dovodit i z toho, že museli vědět – pouhým porovnáním cen za které nakupovali a cen za něž prodávali, že zboží prodávají pod cenou a negenerují žádný zisk, přesto inkasovali z každé dodávky zinku finanční prostředky.

Takto zjištěná sktruktura jejich jednání je typickým modelem karuselového či kolotočového podvodu, v rámci kterého subjekt A sídlící v jednom z členských států EU z něhož poskytuje zdanitelná plnění (v tomto případě Audaxus s.r.o. sídlící na Slovensku a dodávající zinek či v jednom případě olovo ze Slovenska) subjektu B, který je členem druhého státu EU, a který je povinen zaplatit DPH a je tak na pozici tzv. „missing tradera“ (což je v daném případě Laredimax s.r.o.) většinou se ztrátou prodá zdanitelné plnění subjektu C – což je člen totožného státu EU jako subjekt B a je tak pozici tzv. „buffera“ (což je v daném případě spol. LSW System s.r.o.), který prodává zboží tomu, kdo pak získává z celého kolotoče profit a je tak na pozici tzv. „profit makera“ (v tomto případě AB Chemitrans), neboť přiznává řádně daně a čerpá nadměrné odpočty z důvodu, že zboží prodává zpět do jiného členského státu EU Na pozici missing tradera či buffera může být přitom společností v daném konkrétním řetězci více. Nikdo z článků uvedeného řetězu ke zboží nic nepřidává a v případě, že by si každý článek řetězce přidal k ceně DPH a provizi, stalo by se na konci zboží vzhledem k vysoké ceně zboží neprodejné. Bez podvodného jednání je tak takto popsaná činnost zcela ekonomicky nelogická a nevýhodná.

14. Jejich uvědomění si podvodného charakteru celé situace vyplývá pak i z toho, že do účetnictví společnosti Laredimax s.r.o. obžalovaní zavedli fiktivní účetní doklady, a to faktury, příjmové a výdajové doklady, které měly prokázat existenci obchodů s technickým stříbrem s neaktivními společnostmi Tonsilux sp. z o.o., Comitenal s.r.o. a RDR Ingenering EOOD, v nichž vystupovali formální jednatelé – již zmínění občané bulharské národnosti – a to Kalinka C. a Vencislav N. B. Jednalo o neuskutečněná zdanitelná plnění, jak ani jeden z obžalovaných nezpochybnil, kdy obž. A. S. uvedl, že žádný obchod s technickým stříbrem neproběhl a P.G. A. uvedl, že o tom nic neví.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

15. V tomto směru není vyvrácena obhajoba obž. A. S., že zavedením těchto účetních dokladů do účetnictví společnosti Laredimax s.r.o. byl sledován toliko jediný cíl, a to snížení daňového základu pro vlastní výpočet a stanovení daňové povinnosti ve vztahu k DPH za situace, že na účtu spol. Laredimax s.r.o. byly ze strany FÚ zajištěny finanční prostředky. Podle názoru soudu cílem tohoto jednání nebylo získání nadměrného odpočtu DPH ze strany obžalovaných a jeho nárokování bylo učiněno ze strany účetní, neboť tato situace logicky účetně nastala. S ohledem na takto učiněný závěr byla pozměněna i skutková věta ve vyhlášeném rozsudku oproti podané obžalobě a pokus vylákání výhody na DPH tak není obžalovaným kladen za vinu.

16. Z pohybů na účtech společnosti Laredimax s.r.o. vedeného u KB je pak zřejmé, že platební styk v předmětném období probíhal výhradně tak, že finanční prostředky byly inkasovány od společnosti LSW System s.r.o. v souladu s vystavenými fakturami a byla zasílány na účet společnosti Audaxus s.r.o. V tomto směru je tvrzení obž. A. S., že za zboží platili až poté, co toto bylo uhrazeno ze strany LSW System s.r.o. potvrzeno a sdělení svědka ing. Jozefa D. vyvrácena. Tento způsob úhrady předmětného zboží vyplývá i z emailu ze dne 3.12.2014, jímž bylo ze strany Audaxusu s.r.o. urgováno zaplacení dodaného zinku, k jehož zaplacení ze strany Laredimaxu s.r.o. nedošlo z důvodu zajištění finančních prostředků na jejich účtu ze strany FÚ.

I tento způsob platby za zboží, které bylo v nezanedbatelném množství v podstatě pro Audaxus s.r.o. neznámé firmě doručováno na tzv. kredit, tedy platba za něj šla prodávajícímu až po inkasování peněz od kupujícího, svědčí o tom, že obžalovaní dobře věděli, že uskutečňují předmětné obchody podvodným úmyslem. Role společnosti Laredimax s.r.o., kterou oba zastupovali – P.G. A. jako jednatel, tedy statutár, a A. S. jako ten, kdo za společnost ve skutečnosti jednal, byla nastavena tak, že na ni byla formálně převedena vlastní daňová povinnost, a že v dané pozici tzv. „missing tradera“, nebyla tím, kdo přijímal hlavní ekonomický prospěch z dané trestní činnosti, což však obžalované trestní odpovědnosti nezbavuje. Této skutečnosti si byli oba dva obžalovaní dobře vědomi. Nelze ani přehlédnout sdělení obž. A. S., že cena zboží byla stanovena tak, že bude připočtena DPH, přičemž obž. A. S. ze své podnikatelské minulosti musel princip úhrady DPH dobře znát. V tomto směru nebylo vyvráceno ani tvrzení svědka Tomáše V., že společnosti Laredimax s.r.o. v rámci běžné praxe nechal podepsat čestné prohlášení o tom, že společnost Laredimax s.r.o. bude platit DPH. Obhajoba obžalovaných, že vůbec nevěděli o co se ve vztahu k obchodům v souvislosti s DPH jedná je vyvrácena rovněž sdělením účetní společnosti Lucie J. K., která uvedla, že poté, co na to, že prodávají zboží pod cenou upozornila přinejmenším obž. A. S., ten jí jako jediný důvod této skutečnosti uvedl, že se změnil kurz eura. Lze tak dovodit, že o veškerých úskalích předmětných obchodů byli oba obžalovaní dobře obeznámeni.

Z výpisů z účtů společnosti Laredimax s.r.o. je pak zřejmé, že mimo uvedeného platebního styku byly finanční prostředky, které se na účtu objevily, využívány k soukromým účelům. Část finančních prostředků v objemu nejméně 34.100 € byla převedena z eurového účtu na účet korunový a takto převedené finanční prostředky byly vybrány z bankomatu, přičemž platebními kartami disponovali jak obž. P.G. A., tak Assen S.

17. Obhajoba obž. P.G. A., že společnost Laredimax s.r.o. si pořídil z důvodu obchodů s automobily, který uskutečnil jen jeden s obž. A. S., a k ničemu jinému neměla sloužit, je provedeným dokazováním, jak je uvedeno shora, zcela vyvrácena. Soud rovněž zdůrazňuje, že v účetnictví společnosti Laredimax s.r.o. se žádné účetní doklady vážící se k tomuto druhu podnikání nevyskytují.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

18. To, že na celé protiprávní činnosti všech obžalovaných participovaly další osoby, jak tvrdí i obž. A. S., a že Laredimax s.r.o. nebyla příjemcem hlavního zisku vzešlého z daného podvodu, je zcela evidentní. Vyplývá to ze všech okolností případů – Tomáš V. převádí následně svou společnost LSW System s.r.o. na občana Maďarské republiky, Tomáš Z. společnost Laredimax s.r.o. nezná, S. snad, s Audaxusem s.r.o. obchoduje, možná i s kovy, ale to si nepamatuje. Ing. Jozef D. nezná osobně nikoho, vyjma Z. a G., kteří jsou jeho obchodními partnery, veškeré obchody se uskutečňují toliko „papírově". David J. uskutečňuje čilé obchody se společností Comitenal Int. s.r.o., v níž nejprve figuruje jako jednatel Tomáš T., který je rovněž evidentně nastrčenou osobou, potom v ní vystupuji František S., který si nic nepamatuje a následně Kalinka C. s níž se dokonce setkal. Dřívější propojenost osob Pavla Z., Tomáše V. a Jozefa D. je zřejmá.

19. Nicméně bez aktivní účasti společnosti Laredimax s.r.o. v celém řetězci, jak tato byla provedeným dokazováním zjištěna, by podvodná činnost hlavních organizátorů nemohla být úspěšně provedena. Úloha společnosti Laredimax s.r.o. není zanedbatelná, neboť existence tzv. „profit maker společností", tedy těch článků podvodného řetězce, které pak inkasují z podvodu nemalý zisk, je vázána na existenci společností „missing trader", kterou je evidentně v daném řetězci společnost Laredimax s.r.o., jak je již uvedeno, přičemž jedna nemůže existovat bez druhé. Laredimax s.r.o. je v daném řetězci tou společností, která vykonávala činnost, která nedávala ekonomický smysl, protože výsledkem její činnosti jsou neuhrazené závazky DPH a nulové cash flow. Nicméně na druhou stranu prostřednictvím obžalovaných A. S. a P.G. A. inkasovala společnost Laredimax s.r.o. podíl na zisku vzniklém podvodným jednáním. Obžalovaní si byli této úlohy společnosti Laredimax s.r.o. v podvodném řetězci dobře vědomi, o čemž svědčí i již uvedené, a to užívání finančních prostředků na účtech společnosti Laredimax s.r.o. k soukromým účelům a snaha následně snížit daňový základ neuskutečněnými zdanitelnými plněními. V této souvislosti soud rovněž zdůrazňuje, že obžalovaní z každého tzv. zrealizovaného kamionu zboží, tedy zinku či olova, inkasovali 500 až 600 €, a to za situace, že zboží nijak dále nezpracovávali, tedy nepřidávali mu žádnou hodnotu, vyjma zajištění plateb za zboží a dalších toliko formálních úkonů v podobě objednávek, stanovení ceny apod. nevykonávali ve vztahu k uvedenému obchodu žádnou činnost, která by vznik takovéhoto zisku bez podvodného jednání, zajišťovala.

20. Pro posouzení trestní odpovědnosti za spáchání vytýkaného jednání všech tří obžalovaných pak odborné vyjádření Ostravské znalecké nemá právní význam. Z provedeného dokazování, a to z vystavených faktur společností Audaxus s.r.o. je zcela evidentní, že tato společnost prodávala společnosti Laredimax s.r.o. předmětné zboží bez DPH a společnost Laredimax s.r.o. je společnosti LSW System s.r.o. prodávala s DPH a byla to tedy ona, která byla povinna ČR DPH v souladu s ust. § 21 odst. zák. č. 235/2004 Sb. o DPH a ust. § 16 odst. 4 a § 25 téhož zákona, přiznat a zaplatit.

Předmětné odborné vyjádření rovněž nepracuje se skutečností, že zboží bylo do skladu v Ostravě-Heřmanicích dodáváno na základě požadavku společnosti LSW System s.r.o. – tedy odběratele Laredimaxu s.r.o., nejednalo se o konečné místo dodávky zboží určené dodavatelem společností Audaxus s.r.o., který ke zboží navíc žádnou hodnotu nepřidával a nic neměnil. Závěry vyplývající z tohoto odborného vyjádření jsou pak i z tohoto důvodu pro rozhodnutí ve věci zcela právně irelevantní.

21. Daňová povinnost vznikla společnosti Laredimax s.r.o., neboť bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaní v červnu 2014 zobchodovali jejím jménem celkem 430.014 kg zinku na základě faktur uvedených ve výroku rozsudku pod bodem 1, které byly uhrazeny na základě vystavených faktur společností LSW System s.r.o. a obratem byly obžalovanými hrazeny jejich dodavateli, a to firmě Audaxus s.r.o., jak je zřejmé z výpisu z účtu společnosti Laredimax s.r.o. vedeného u KB č. 107738137021 7/0100, a vznikla jim tak povinnost zaplatit DPH ve výši 4.507.170 Kč.

V červenci 2014 pak totožným způsobem zobchodovali celkem 170.002 kg zinku (z toho 24.140 kg olova) a vznikla jim tak povinnost zaplatit DPH ve výši 1.865.331 Kč.

Daňová povinnost ze strany obžalovaných vůči ČR splněna nebyla. Obžalovaní nejprve podali nulová daňová přiznání a poté, co došlo ze strany FÚ k zajištění finančních prostředků na účtu společnosti Laredimax ke dni 15.7.2014, podali dodatečná daňová přiznání, a to dne 11.8.2014 (červen 2014) a dne 31.8.2014 (červenec 2014) v nichž uvedli nepravdivé skutečnosti, a to neuskutečněná zdanitelná plnění, která měla za cíl snížit vlastní daňový základ společnosti. Nicméně ani takto nepravdivě přiznanou daňovou povinnost nesplnili, a to z důvodu nedostatku finančních prostředků, které společnost Laredimax s.r.o. nebyla vůbec schopna s ohledem na proběhlé obchody vygenerovat, neboť jinou než předmětnou protiprávní činností, z níž by bylo možné daňovou povinnost splnit, společnost neprovozovala.

Úmysl nesplnit daňovou povinnost ze strany všech tří obžalovaných je tak naprosto zřejmý. Výše vlastní daňové povinnosti stanovená částkou 6.372.501 Kč vyplývá z ustanovení § 36 odst. 1, 36 odst. 6 písm. a), § 16, § 37 odst. 1, § 47a odst. 1 tehdy platného zákona o DPH, podle kterých bylo v roce 2014 základem daně vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, přičemž v případě, že se jednalo o dodání zboží byla v roce 2014 základem daně cena zboží nebo obdobného zboží, za kterou by bylo množné zboží pořídit ke dni uskutečněného zdanitelného plnění a pokud takovou cenu nelze určit, výše celkových nákladů vynaložených na dodání zboží ke dni uskutečněného zdanitelného plnění. V roce 2014 činila daň součin základu daně a sazby daně, která v roce 2014 činila 21%.

22. Obžalovaní A. S. pak společně s P.G. A., kterého o všem obž. A. S. informoval a v případě potřeby tlumočil, emaily, které vydal svědek ing. Jozef D., objednávali zinek a v jednom případě olovo u společnosti Audaxus s.r.o. K jednotlivým objednávkám pak byly zasílány společností Audaxus s.r.o. faktury, které byly uhrazeny bezhotovostně z uvedeného účtu spol. Laredimax s.r.o., a to poté, co zboží bylo uhrazeno na základě faktur vystavených společností Laredimax s.r.o. společností LSW System s.r.o. Tato společnost uhradila zboží poté, co toto bylo dopraveno do skladu spol. Transexpress a přeloženo na vozidla spol. LSW System s.r.o.

Vše bylo činěno prostřednictvím společnosti Laredimax s.r.o., která se zcela účelově, jen z důvodu páchání trestné činnosti, neboť zboží bylo nakupováno bez DPH a prodáváno za cenu s DPH, stala plátcem DPH, kdy se k plátcovství DPH zaregistrovala ke dni 28.4.2014, tedy krátce poté, co se jejím jednatelem stal obž. P.G. A. Byla si zcela dobře vědoma, že bez plátcovství DPH by její transakce, které jsou předmětem trestního stíhání a z nichž finančně profitovala, nebyly uskutečněny.

23. Co se týká obhajovací námitky obžalované Laredimax s.r.o. uplatněné prostřednictvím jejího opatrovníka je nutno uvést, že není právně významná. Úloha společnosti Laredimax s.r.o. v uvedeném řetězci podvodného jednání je zcela zřejmá. Protiprávní jednání bylo spácháno jejím jménem, v jejím zájmu a v rámci její činnosti prostřednictvím jejího jednatele, a to obž. P. G. A. a osobou, která za společnost ve skutečnosti jednala a měla na její činnost rozhodující vliv, a to

obž. A. S. Laredimax s.r.o. je tak za své protiprávní jednání plně trestně odpovědná. Společnost uskutečňovala zdanitelná plnění spočívající v dodání zboží, a to zinku Z1, který pořídila bez daně z přidané hodnoty v jiných členských státech Evropské unie od slovenského dodavatele AUDAXUS s.r.o., tento dodávala pod svými pořizovacími náklady tuzemskému odběrateli LSW System s.r.o., to vše s úmyslem nezaplatit z těchto obchodů daň z přidané hodnoty a správci daně předložila přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíce duben až červenec 2014 a dodatečná daňová přiznání za uvedené období obsahující nepravdivé údaje.

24. Ve vztahu k námitce, že orgány činné v trestním řízení v přípravném řízení nedodržely striktně ust. § 34 odst. 4 zák. č. 418/2011 Sb. je nutno uvést, že podle názoru soudu nedošlo k žádnému poškození práv právnické osoby. Právnické osobě byl ustanoven opatrovník, přičemž důvodem jeho ustanovení bylo řešení střetu zájmů osob oprávněných jednat za právnickou osobu nebo jejím jménem, neboť jednatel – obž. P.G. A., byl již v té době trestně stíhaný pro totožnou trestnou činnost. Opatrovníkem byl ustanoven advokát, který se svým ustanovením souhlasil, a soud má za to, že zájmy právnické osoby byly a jsou tak chráněny nejlepším možným způsobem, neboť advokát je osobou s právnickým vzděláním, který je osobou nejpovolanější fundovaně hájit zájmy právnické osoby. Tímto postupem dle názoru soudu není ani vyloučeno, aby si právnická osoba v případě potřeby tak učinit, zvolila zmocněnce případně následně. Tím, že byl právnické osobě ustanoven opatrovník, a to advokát, aniž by byla předem vyzvána k ustanovení si zmocněnce, nedošlo k porušení jejich práv na obhajobu, a to vzhledem k tomu, že ustanovenému opatrovníkovi, popř. i zástupci právnické osobě nic nebránilo v tom, aby za situace, že by se necítil dostatečně fundován k hájení práv právnické osoby, této zvolil obhájce.

25. Všichni tři obžalovaní svým jednáním naplnili skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle **ust. § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku** ve znění účinném do 30.6.2016 – tj. před nabytím účinnosti zákona č. 163/2016 Sb., kterým byl mj. změněn trestní zákoník č. 40/2009 Sb. ve vztahu k danému ustanovení tak, že odst. 3 byl rozšířen o další kvalifikační moment popsaný pod písm. b), neboť ve velkém rozsahu (§ 138 odst. 1 TrZ) zkrátili DPH.

Uvedeného trestného činu se dopustí ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň či jinou platbu uvedenou v odst. 1 tohoto ustanovení nebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb. **Ustanovení § 240 tr. zákoníku** chrání zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, na zdravotní pojištění, poplatku nebo podobné jiné platby a na příjmech z těchto povinných plateb. Trestní zákoník nesankcionuje tímto ustanovením pouhé neodvedení uvedených povinných plateb, ale jejich zkrácení, jde v podstatě o zvláštní případ podvodu.

Daní se přitom rozumí povinná, zákonem stanovená peněžitá částka, kterou fyzická nebo právnická osoba odvádí ze svých příjmů, zdanitelné činnosti, ze zdanitelných výrobků apod. do veřejných rozpočtů, a to v zákonem stanovené výši a ve stanovených lhůtách. Soustavu daní mimo jiné tvoří daň z přidané hodnoty, jež je upravena v zákoně č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty.

26. **Zkrácením daně** je pak jakékoli jednání pachatele, v důsledku něhož je mu jako poplatníkovi v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň, než jaká měla být vyměřena a zaplacena nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde, může se tak stát aktivním jednáním i opominutím. Daň z příjmu a DPH lze zkrátit tím, že pachatel sice splní svou oznamovací, resp. registrační povinnost, podá i daňové přiznání, ale uvede v něm záměrně zkreslené údaje tak, aby

v rozporu se zákonem snížil daňový základ – např. nepravdivým zvýšením nákladů a jiných položek snižujících daňový základ a tím zaplatí nižší daň.

DPH lze zkrátit především nesplněním zákonné povinnosti zaregistrovat se ve stanovených případech jako plátce této daně spolu s nepodáním daňového přiznání a následným nezaplacením daně, dále zatajením zdanitelných plnění, účelovým snižováním základu daně či neoprávněným uplatněním odpočtu daně. V úvahu přicházejí různé manipulace s daní na vstupu či na výstupu, zejména předstíráním vývozu zboží do zahraničí, zastíráním či předstíráním zdanitelného plnění, zvyšováním nároku na odpočet daně, účelovým snižováním hodnoty dováženého zboží etc.

K trestnosti činu podle § 240 odst. 1 TrZ se vyžaduje, aby ke zkrácení daně či jiné povinné platby došlo ve větším rozsahu, což je nutno v souladu s ust. § 138 odst. 1 TrZ vykládat tak, že jde nejméně o částku 50.000 Kč.

27. **Pachatelem** tohoto trestného činu může být nejen subjekt daně, ale kdokoli, fyzická či právnická osoba, která svým jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla jemu nebo i jinému subjektu vyměřena buď vůbec anebo ne v zákonné míře. Ke spáchání citovaného trestného činu se nevyžaduje žádné zvláštní postavení či funkce pachatele. Subjekt daně a subjekt trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby nemusí být totožný a nelze proto zaměňovat daňovou povinnost a trestní odpovědnost za zkrácení daně.

(viz blíže Šámal a kol. Trestní zákoník II, Komentář, 1. vydání 2010. Praha;C.H.Beck, s.2193-2208).

Proto i když pachatel formálně nevykonával funkci statutárního orgánu právnické osoby, ale ve skutečnosti ji fakticky vedl a ovlivňoval její podnikání, musel plnit zákonné povinnosti a přiznat a zaplatit příslušnou daň *(k tomu viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23.10.2013, sp.zn. 5Tdo 1014/2013).*

28. Obžalovaní tím, že správci daně nejprve vůbec nepřiznali uskutečněné zdanitelná plnění, neboť podali nulová daňová přiznání, a až následně poté, co byl příslušným finančním úřadem vydán zajišťovací příkaz, podali dodatečná daňová přiznání, která obsahovala nepravdivé skutečnosti o zdanitelných plněních, která neproběhla, zkrátili DPH za měsíce červen a červenec 2014 v uvedených výších. Protiprávního jednání se přitom dopustili obž. P.G. A. jako jednatel spol. Laredimax s.r.o. a jejím prostřednictvím a obž. A. S. jako osoba, která za tuto společnost fakticky činila veškeré úkony včetně zajištění toho, že se jejím jednatelem stal právě obž. P.G. A.

29. Daňová povinnost vznikla obžalovaným v souladu s ustanoveními zákona č. 235/2004 Sb. o DPH, neboť podle § 21 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o DPH v tehdy platném znění (do 30.6.2017) je plátce povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň. Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem dodání, přičemž dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník, při prodeji podle kupní smlouvy nebo dnem převzetí v ostatních případech,

Podle § 16 odst. 4 zákona o DPH se za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem pro účely tohoto zákona také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli. Toto ustanovení bylo

vloženo do zákona s cílem předejít povinné registraci osob registrovaných v jiných členských státech k DPH v ČR z titulu dodání zboží českému odběrateli skrze sklad umístěný na území ČR. Tuzemská úprava stanoví, že jestliže osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která není registrována k DPH v ČR a která není osvobozenou osobou, přemístí do ČR zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání tohoto zboží v tuzemsku vybranému pořizovateli, jedná se z pohledu české DPH o standardní pořízení zboží a povinnost přiznat daň se přenáší na tohoto pořizovatele, je-li plátcem daně.

Podle § 25 odst. 1 zákona o DPH v tehdy platném znění při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátci nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátci nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu. Podle odst. 2 tohoto ustanovení při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátci povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska a podle odst. 3 pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska. Za den pořízení se tedy považuje okamžik, kdy pořizovatel nabyl právo nakládat se zbožím jako vlastník.

Obžalovaným s ohledem na uvedené vznikla v důsledku uvedených ustanovení povinnost přiznat DPH za měsíce červen a červenec 2014 ve výších uvedených ve výroku rozsudku a vznikla právě jim, neboť byli prvními pořizovateli zboží v ČR registrovanými k DPH. Vlastní výše jejich daňové povinnosti přitom vyplývá z ustanovení zákona o DPH, jak je již uvedeno pod bodem 21.

30. Ve vztahu **k trestní odpovědnosti právnické osoby** Laredimax s.r.o. je pak nutno zmínit ustanovení zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. Podle § 7 tohoto zákona se trestným činem pro účely tohoto zákona rozumí zločiny nebo přečiny uvedené v trestním zákoníku vyjma trestných činů taxativně vyjmenovaných v tomto ustanovení mezi nimiž trestný čin dle ust. § 240 tr. zákoníku uveden není.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. tehdy účinném je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti jednal-li tak mj. podle písm. a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu (tj. obž. P.G. A.) či podle písm. c) ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby (obž. A. S.). Obžalovaní P. G. A. jako jednatel spol. Laredimax s.r.o. a obž. Assen S. jako osoba, která činila veškeré úkony za tuto společnost, jejím jménem a v rámci její činnosti se dopustili protiprávního jednání.

Podle § 8 odst. 2 tohoto zákona lze právnické osobě přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán jednáním mj. orgánů právnické osoby či osob mj. za ni skutečně jednajících.

Podle § 9 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. je pachatelem trestného činu právnická osoba, které lze přičítat porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobem v tomto zákoně uvedeným a podle odst. 3 tohoto ustanovení trestní odpovědnost právnické osoby není dotčena trestní odpovědností fyzické osoby uvedené v ust. § 8 odst. 1 a naopak.

S ohledem na uvedené je trestní odpovědnost uvedené právnické osoby dána, obžalovaná svým jednáním porušila zájmy společnosti chráněné trestním zákoníkem, kterým je v daném případě

zájem na řádném vyměření a zaplacení daně českému státu.

Za své jednání je právnická osoba plně trestně odpovědné, její trestní odpovědnost nezanikla ve smyslu ust. § 11 zák. č. 418/2011 Sb., neboť dobrovolně od dalšího protiprávního jednání neupustila.

31. Protiprávní jednání všech obžalovaných splňuje rovněž kritéria společenské škodlivosti ve smyslu ust. **§ 12 odst. 2 TrZ.** V této souvislosti krajský soud při hodnocení rozhodných skutečností z hlediska míry společenské škodlivosti při použití zásady subsidiarity trestní represe neopomenul zejména význam chráněného zájmu, který byl činem obžalovaných dotčen, jak je rozveden shora. V této souvislosti nelze zejména přehlédnout, že obžalovaní svým jednáním způsobili škodu velkého rozsahu, přičemž obžalovaný P.G. A. se stal jednatelem, za výrazné asistence obž. A. S., obžalované Laredimax s.r.o. jen z důvodu páchání vytýkaného jednání a z tohoto důvodu se společnost stala i plátcem DPH. Obž. Assen S. byl v minulosti pro spáchání úmyslné trestné činnosti odsouzen. Všechny tyto skutečnosti společenskou škodlivost protiprávního jednání obžalovaných zvyšují.

32. Ve vztahu k rozhodování **o druhu a výměře trestu** hodnotil soud všechny zákonné okolnosti uvedené zejména v ust. § 37 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku, přičemž vyhodnotil povahu a závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaných, jejich dosavadní způsob života, možnosti jejich nápravy, jejich chování po spáchání zvlášť závažného zločinu. Rovněž přihlédl k významu chráněného zájmu, který byl jejich činem dotčen, tedy zájem společnosti na řádném plnění daňových povinností, a ochraně jeho majetku, byl posouzen způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.

33. **Obž. Plamenu G. A. polehčuje** okolnost uvedená v ust. § 41 písm. o) tr. zákoníku, že před spácháním vytýkaného jednání vedl řádný život.

Obž. Assenu S. polehčuje částečné doznání k vytýkanému jednání, tedy okolnost uvedená v ust. § 41 písm. l) tr. zákoníku. Obžalované Laredimax s.r.o. nepolehčuje žádná okolnost.

Při stanovení druhů a výměry trestů byly ve vztahu k obžalovaným P.G. A. a A. S. zohledněny tyto uvedené polehčující okolnosti, stejně jako délka doby páchání vytýkaného jednání, skutečnost, že nebyli včetně spol. Laredimax osobami, které by inkasovaly hlavní zisk z protiprávní činnosti. Zohledněna byla i výše způsobené škody, která výrazně nepřevyšuje hranici škody velkého rozsahu. Soud v rámci těchto úvaz zohlednil i dobu, která uplynula od spáchání vytýkaného jednání do jeho projednání, v rámci které nebyly k osobám obžalovaných zjištěny negativní skutečnosti.

Na druhou stranu všem třem obžalovaným přitěžuje to, že jejich protiprávní jednání bylo ukončeno zásahem ze strany FÚ. Obž. A. S. přitěžuje jeho sklon k páchání trestné činnosti úmyslného charakteru, o čemž svědčí jeho předchozí odsouzení pro úmyslnou trestnou činnost, která jsou zahlazena ze zákona a nelze k nim přihlížet jako k okolnosti přitěžující.

Trest byl obžalovaným P.G. A. a A. S. ukládán v rámci trestní sazby uvedené v ust. § 240 odst. 3 tr. zákoníku – **od 5 do 10 let**.

Obž. P.G. A. byl vyměřen na samé spodní hranici **ve výměře 5 let.** Ve výměře trestu bylo zohledněno jeho postavení v řetězci páchání protiprávního jednání, kdy nebyl hlavním organizátorem této trestné činnosti. Ve výměře bylo zohledněno i to, že mu byl podle § 80 tr.

zákoníku uložen i trest vyhoštění, neboť obžalovaný není občanem České republiky, nemá k ní žádné bližší vztahy, a to ani rodinné ani pracovní a vzhledem k tomu, že se na území ČR zdržoval jen z důvodu páchání trestné činnosti vyžaduje to obecný zájem. S ohledem na všechny uvedené okolnosti mu byl tento trest vyměřen **v trvání 3 let**, tedy ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby.

S ohledem na osobu obžalovaného A. S., u něhož byl shledán sklon k páchání protiprávního jednání úmyslného charakteru a s ohledem na jeho vedoucí roli při páchání protiprávního jednání, mu byl uložen trest odnětí svobody nad spodní hranicí zákonné trestní sazby **v trvání 5 let a 6 měsíců**.

34. Oba obžalovaní jsou podle **§ 56 odst. 2 písm. a) TrZ** ve znění zákona č. 58/2017 Sb. pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazeni **do věznice s ostrahou**, neboť jim byly uloženy tresty odnětí svobody ve výměře nepřevyšující 8 let a nejsou u nich splněny ani další zákonné podmínky pro jejich zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

35. Oběma obžalovaným byly rovněž podle **§ 73 odst. 1, odst. 3 TrZ** uloženy **tresty zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu podnikatelské činnosti v oboru koupě a prodej a zprostředkování, a to jako fyzické osobě, tak jako statutárnímu orgánu či členu statutárního orgánu právnické osoby a jako zmocněnci či na základě jiné smlouvy o zastupování, neboť se vytýkaného jednání dopustili v souvislosti s touto činností. Výměra trestů je jednotlivě diferencovaná podle podílu každého z obžalovaných na páchání protiprávního jednání a s ohledem na uvedené okolnosti.

36. Ve vztahu k **obžalované právnické osobě Laredimax s.r.o**. je nutno uzavřít, že byla obžalovanými P.G. A. a A. S. **užita výhradně** k páchání protiprávního jednání, jiné podnikatelské aktivity této společnosti nebyly zjištěny. Z tohoto důvodu, s přihlédnutím k výši způsobené škody, dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude dosaženo uložením nejpřísnějšího trestu, a to zrušením právnické osoby, který jí byl uložen podle § 16 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob.

37. O nároku na náhradu škody uplatněnou ze strany Finančního úřadu soud nerozhodoval, neboť jeho připojení neshledal řádným, neboť poškozený přesně nespecifikoval ve vztahu ke kterým obžalovaným náhradu škody požaduje.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání **do 8 (osmi**) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený se dále poučuje, že má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený může podat u Krajského soudu v Ostravě.

Ostrava dne 8. ledna 2019

JUDr. Petra Hajdíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.